

بسم الله الرحمن الرحيم

همدوشنا ده بهخداي تد به انسان ي پد ژر بد او بيان لوړکا او تميزي
ورکا لنور وحيوانانو په نقطه او دينا سره او خپل کلام پاک ي نازل کا په افغ
بيان سره به بهخدا معجز او ابليغ دي له کلام دي تو بلغا او فضي ستا ښه او
پاس دي بهخدا خاوند لره به بليده نه فتد بل خاوند او نه بل بلوړ دوگر يو
تشنق دي دي به انسان چوڅو و خبر و پالي او د هر ي بليغي دينا
ملهم دي درودنا محمد پر بهخدا پيغمبر دي عليه الصلوات والسلام
په مودتي راو ښود بهمد راو روده

بیت

دي دي رهبر دگانشا تو ترده جارهم

دي دي نامور د مخلوقا تو ترده جارهم

خداي رحمتوندي دي دده پر اولاد او اصحابو به پر اسمان دهری

رہ ستوی دی اود پیغبر دگوتی خلان غنی کہ دوی توای ددین
سہد لار بدلہ عوبہ ورکہ دای اود رحمت ور بونسکو۔

بیت

دیدی داسمان ستوری سخی دنیا ی لور پد لوری

تہید ز عوبہ ی کرد رو بناند دوی دوی خوش بچاند

بخاص کچہ د خدای رحمتوند دوی نازل پر تلور و پارانو د بنی پر غور

ملکریاود دہدہ پر لمسیوا د خاندان اما بعد پدی پودی چه وینا دانت

غورہ خاصہ دہ اود نطق تاج ہخد دکرنا تاج دیا چه خالق تعالی د

غورہ خاصہ آدم پر سرشکور کہ او پھرہ زمانہ کی خدای تعالی پر انسانا نوکی

عزیز شاعران اود دنیا خاندان پیدا کرل بہ اشعرا "تلا میذا الرحمن و گئل سوا

اود دوی دنیاوی برکد داسی خوبی دی چه انسان زین اشتراح پد

موی اود خوب زو زہ و مرہم وی زہ چه محمد ہونک یم او پااصل پیتون

یقند بار کسبی او سم لہیر دہ چه پد و یلو د داسی وینا و بخت یم اود پشی

اود رخی می ہم دغدگار دی ادا دیروقتوند تیر سول چه ما غوبندہ پد زہ دپا

اود رخی می ہم دغدگار دی ادا دیروقتوند تیر سول چه ما غوبندہ پد زہ دپا

شاعرانو تذکره و کابینم اود دوی احوال سره را بقول کاندنم مکرز مانی ماته فراغ نه
 مرا کا اودا بیلده می پد زمره کی و پد سیه شکله چید پر قند ابر د ظلم اود جنانو ریم نرو
 به او بیجا آرام نه درلود اونه فراغ گاهی به مغولو چیا و نه کمرل او گاهی به دگر گین
 دستم سوران وه اوس پر حق تعالی موبد خلاص کمر و له بغو ظلمو شخ او فارغ سوه
 زری و نه ز موبن اوز موبن ملک حاجی میرخان علیه الرحمة دوی له قند ابر و یاسته
 او پینشاندی ددوی له جور آزاد کړل نوز ماز پر فارغ سوله اندوه او قلم می لر و ا
 بهغه وقت پد زمانه ابرادی خبر سوز موبد د پینتنجا دسترگو تور امام المسلمین و
 ابن قاتل الرفضه والکافرین شاه حسین ادا م الله دولته الی یوم الدین بیت
 د پینتنو پادشاه حسین بتوک پد ملکاتو کی دی دی لوی ملک
 د حاجی میر غنبللی نر وی سم نند خالق د تل دوی سلطان داعی
 نوی زه و غو بنیم خیل در بارته او ماته ی تشوتی و کا او الطافی بنکار کا
 پد دا خله اراده پوره کاندنم اود د پینتنو شاعرانو حال سره را بقول کاندنم خله
 چید موبد پادشاه او د بنالم خیلو در په سر شاه حسین خله الله ملله و سلطنته
 پیخه هم دینی وینا خاوند او د پینتنو د شعر شو قمن دی نو ما و غو بنیمه چر ژر تر ژر

لمی سی او د پښتو د شاعرانو احوال ټول کړی سې ښکاره دوی پر ماله د
 د یو شاعرانو د پښتو احوالونه راټول کړی دی او هغه وختونه
 زیدیم له وگړو یو ټکي می دیر ښه حالونه اوریدلی دی او اوس هغه هوا
 لمل الله په غوښتنی کابزم ددی کتاب نوم دی پته خزانه خلک په دڼ
 مراغلی دی پر پته و او نو ښکاره خالق تعالی دی لموله مسلمانان
 ن موږن د پادشاه سیوری دی تلوی او دا یم په دغه کتاب چما ؟
 او رځ و د بجه ۱۶ د جمادی الثانی سنه ۱۱۴۱ هجری
 د دوو خزانو منقسم دی لمی خزانه په بیان د هغو شاعرانو په چیرا
 دوهمه خزانه په بیان کی د هغو شاعرانو په اوس ژوندی دی
 په بیان لښ د هغو اربابینو او ښځو په دوو د پښتو ژوند پاته

لمی خزانه

د هغو شاعرانو په پخوا تیر سوی او صوبه ته د دوی وینا دی ښکاره
 مشایخ قطب العارفین و زبدۃ الواصلین بابا هوتک علیه الرحمة

تولدی و او د تولد پلار بابا غلجی و رحمة الله علیه په پخپل وقت کبش مشر گنل کیدی د پښتو
 ټپک په التزکی دیزیدلی و په سغه پوری سغه کی او هغه وقت په لوی سو
 نومی کا د خدای عبادت او په التز او سوری کبش د قوم سزار او بادام و نقل دی
 په په هغه وقت کی به هر محل مغولو د لرغنه او پرغای ولایت کا و التز او اولان او کلا
 بری تالا کول بابا هوتک پخل قومونه را تولا کول او د سر غر سړی پر مغولو شخړه بوتله
 په دی جگړه کی مغول تالا سول او د پښتو گوندیو دیر و وشرل ماته پخل پلار داود خان
 داسی نقل و کاچه سور غری په دغه روح د مغولو په دینو داسی بلج سو چه پلو
 د امر به بریابنده کا په دی شخړه کبش پښتانه لږ او بی خواک و چه د سر مغولو
 پښتانه را غله او اخیستدی و کاندو یو شو غښتلی د بابا هوتک خپلوان و مرل بابا هوتک
 په لومړی داسی بولله او په غښتلی د مغولو تتر نه شیرل غښتلیو میر و
 چه داسندره او ریلله په جگړه تو د بدل تر شو چه سور غری د مغولو په دینو ولاړه
 او تولا ی پښاکړل هغه سندره زما پلار علیه الرحمة داسی راته ویلی
 بیتونه

په سور غری بل راته نن اور دی | | وگریه جو راته پیڅور دی

پر کلی کور باندی مغل راغی
 غنیلو تنگ کړی دامو واردی
 په پښتخا کی پلخو دی
 آدم راغی غنیلو را سی
 توری تیری غشی تر لاسی
 زلمو په غشیو کړی وارونه
 وروړاندی کړی چل تتر و نه
 زما د زلمو وینی بهیری
 میر شچی مز غلی او تر بهیری
 پښتنو هلی پر غره جنگ دی
 مهال د توری دی دنگ دی
 زلمو پر تنگ خانو نده کړی
 د پښتخا محکم ساهه کړی

هم په غرنی هم په کابل راغی
 مغل راغلی په تلوار دی
 پر کلی کور باندی مغل راغی
 پر تنگ ولاړ د پښتخا سی
 پر کلی کور باندی مغل راغی
 د تیر و تیرو گراړ و نه
 پر کلی کور باندی مغل راغی
 محکم او غرونه په سر کیږی
 پر کلی کور باندی مغل راغی
 سور غرنی په دینو دوی ننگ دی
 پر کلی کور باندی مغل راغی
 دینن په غشیو مو پیله کړی
 پر کلی باندی مغل راغی

نقل دی چه بابا هوتک د مغلو سره دیر جنگونه وکړل او د ارغند او پوری خوا ته
 ی وشرل او هر کله به د اترو او مرغی غنیلو پر دوی یرغلونه کړل او په غرونو

به مغول ننو تل بابا هوتک پر سپین بریری سو عمری نه او یا کال و په سنه ۴۰ هجری
 وفات سو
 ذکر دکاشف اسرار شیخ ملکیار پر دبا با هوتک
 مشر زوی او تر یغه پلار وروسته دی د قوم د مشرتابه بگری په سر کې له نقل کا
 هسی چه ملکیار بابا دیر غبتلو او قوت مند سړی و په جنگو کې به له لسو تنو سره به و په هغه
 سند چه بابا هوتک وفات سو ملکیار بابا د پنځو ویشو کالو زلمی د هسی دایې پر ملکیار بابا
 د سیوری په لټو کې دیر خپلوان راټول کړل او هلته د کارینه و نه و کښل او خپل زلمی یې
 کښتو کړنو و کمارل مغول چه په دغو دانیو غوږېدن سول پر سیوری یې یرغل و کا او د
 ملکیار بابا سره دیر سخت جنگونه و سول په دغو جنگو کښ د پښتنو سین و رانی سوی او ضعی
 ولاړ مرغی او بې و ب ته ضعی هم و خا ته و رانی خوا ته هلته د خپل زلمی سره ټول او بیه
 راغلل مغولی و شړل او سیوری بیا و دان کړی
 هسی تعل کا پر په سنه ۴۹
 هجری کئی په پسر د ترنگ دیر دک سو په سختو نین و او په یوه میاشت یې پر نومو
 او خوارا ک غامی غامی بهیدی ملکیار بابا چه د ترنگ خنډ و نه راغی هسی سند
 سی و یلی
 سندره د ملکیار بابا

ترنگ بهیدی د ترنگ بهیږی غامی تر غامی ۵ زما زړگی خو خپل لالی غامی

که روده روده + دترنگه روده + خاوند دوج + چه در کی صومع زما نپله سوده
 که نیز دی نیز دی + نیز د بیلتون دی + نیزه نیزه وری + چه ویر ژری پی غم زبون دی
 که او ری او ری + چه در می او ری + دا او را به وچ کا + دویریز وند + بل دیر چه زور دی
 خنخنه یوسه + سپینی سپو بیه + ورته و وایه + چه ترنگه مال کرم + شاده خو لکینه
 که خرو خرو + او بوسوان کرمی + پیل ملیاردی + پاته لیاردی + سوبی جانان
 نقل کا چه ملیار بابا دادا سندری و ویلی د خاوند به قدرت ترنگه یو او بد لر کی مراد او دلت درود
 دیوی شندی او بلی شندی په نله او غز و بس بنده سو پر ترنگه یو پیل جو بر سو سیار بابا هم
 پردی پیل تر سو او خیل مقصده واصل سو
 نقل کا چه یوه دوج ملیار بابا
 د خیل تره توخی کورته و لار او د خیل تره دوی نور بابایه لید چه غشی تیره هابیه خنی پنبته
 و کا چه تره دوا شکری به خویل د مغولو په جگره کی شامله تریم ملیا بابا دعا که ورته
 چه تره بر تو سو بمن اوسی وایی چه هر وقت به نور بابا په جگره کی بری موند او ماته دی د بیجا
 په یادنده
 هسی نقل کا چه یوه دوج د مغولو تارک پر سیدری راغی او مغد و تفت
 د کیا بابا په کلا کی شک نه و پیرته له بشختیو نور بابا چه خبر سو ژری جان جهه کورت
 ته درساوه او په یوه تنی مغوله شمل او دیری مکه کله د اهل دولتیار بابا دعا برت و

ذکر در مقبول سبحانی غوث صدقانی شیخ فریبون سهرابی رحمه الله علیه دپیتون بابا
 د کسی د عبدالرشید محمدي و خاوند تعالی ده ته مبارک کلمات او کرامات و رکړی و د خدای
 په عبادت به نجات و نقل کاچه د پلار په ژوند کې لار نصحت سواد و خپله اولاد د ورسره
 راغی که کسی شخړه غوړی سر ته او کله به ولای د غندان غره ته او هلته به یی خدای تعالی
 ستايد او ښانه او په کال کې به یو ورته تلی د خپل تره بیتنی نیکه لیدنه به یی کوله او پسته
 به یی هم زیارت ته ورته تلی فریبون بابا د شیخ اسماعیل سره په د بیتنی نیکه نوځی د لوی و
 او بغه وخت په فریبون د کسی غره غندان ته را تلی لا اسماعیل بابا په دوسی دیر
 و شریلسی وایي چه یو وقت فریبون بابا او اسماعیل د سمرېن او بیتنی نیکه په مخ کېښی
 مات و د دوی کور و د کسی پر غره نو فریبون د پلار او تره لخوا په تگ او د نصحت
 ما د ورسو اسماعیل نیکه داسی ماری وکړلی

که یون دی یون دی + مخکې بلیتون دی + له کسی غره شخړه + مخی فریبون دی
 که وروږه وروږه + فریبون وروږه + د بلیتون کرکي + زما ویر ته گوږه
 چه چې مرغی له + توری کرغی له + همزوی پاته + شخړه بری له
 د خدای د پاتړ + فریبون یاره + چه پیر مونکړی + زموږ کپول د اړه

نزه می رپی ری + یار می بلی ری + بیاتون ی لوری + نجان پد سو جی ری
 نقل کاچه اسماعیل بابا فریبون بابا بسی غبرگون و کاوه
 تلویح دفریبون بابا

بیلانده ناره می و سو په کور باندی	نډېو سپنم پر به شوه دی پیش په وړاندی
له خپلوانو به بلیبیم په سترگو	دوان سترگی می په وینو دی ترهاندی
اسماعیل ستانا رومی زه کی سترگی	بیلانده فریبون یا له تاپردی کی
نډیریزی که می بیانده ستایادی کی	په پیر و د ویر به پری سنی نډه مراندی
نډه نډه په اربو دیون می د جی خج کاته	دیانده شور ی به اچوم و ترخ ته
ستاسی یاد بهی وی بس نډه و سخته	که دا محکمه غرونه تول شی لاندی باندی

نقل کاچه فریبون بابا ولار په مرغه کی میشت سوا دهلته هم وفات سو چه کال هجری
 ۴۱۱ هجری وروسته ی زامن هم په غوره کی او سید له او د کاسی اولاد بیارته
 ولایه د کسی غره او پشین په لتو کی میشته سول او د کند او زمندان اولادونه خاره
 سول او ولای دنگر بار او خیر او پینور لقی و نیولی

ذکر دقه و احوالین مظهر تجلیات الهی شیخ متی خلیل غوری اخیل سمنی علیه

الرحمة الله الولی شیخ متقی دشیخ عباس نوکی و چه عباس دکر اوی دخیل زوی دخیل
 دغور یا غور یاد کند ابن خربنوبن زوی و چه حضرت سرخنی قدس الله سره له زو مشو شخ و
 زما پلاس علیه الرحمة و ماته داسی نقوه کا چه دخر بنوبن علیه الرحمة مرگ په مرغه کی و
 او اولادی هم په (مرغسان او مرغنه او پینین کی سره خپاره سول خنی و دربول د
 بزوب او کو بک غروته او امران او حسن دشیخ متقی ورونه پیر هغه غره او سیدل
 چه ورسته د مشرور وور په نامه مشهور سو دخواجه امران غرا و بی بی خالا دودی
 خور په پینین کی و چه هوری ی زیارت دی یو بل و روری و چه گرام کی شخ دی
 نقل کا چه شیخ متقی قدس الله سره په کال هجری ۸۲۸ هجری زیورید لی و او په عمر د پنجه
 شپیتو کالو د ترنگ له سره د پیر غایه وفات سو او پیر هغه غونډی لوی شینج دی چه
 کلات باله سی نقل کا چه پیر هغه غونډی شینج او به نزی او د لی د لی پستانه او اولاد د
 چه په دوی دده زیارت ته تلل د ترنگ له دوده به ی او به ورسه وری یو ه روح
 شیخ محمد زهرده مشر زوی دده په زیارت کی دغه دیر تبری و که ی کتل د متقی بابا
 له قبره سره نژدی او به را دغور خیدی او هسلته بهانده پینه پیدا سو د او به تر
 اوس هم بهیری اوزا میری عاچینی نقل کا چه شیخ متقی بابا لوی زاهد و عابد

او پر خواندین سری و دود اولاد و لاله او پد پیپور او بدنی کی میشته سول او بلته
 له دوی شو لوی لوی ستانده را و بل شنه نه بهر د شیخ امران شو روایت کا بهر شیخ متی بابا
 لوی عالم او دین مرشد و پد غم ان کی یو کتاب و کنبلی پر نزم ی و د خدای مینه
 پد غم کتاب کی متی بابا چیل شعرونه هم و کنبل او داسی مانا تونه ی و بل پر درونه
 ی و لیکول دغه یو شعر مانچله پلاره او بریدی وچه نقلی کا ندنم

شعر

پر لوی غم و هم پد دینتو کی		په لوی سهار په نیو شو کی
پد غم دغ او پد شپیلکو کی		یاد ویر تر لوی پد شیلو کی

مول ستا دیا د ناری سوری دی

دا ستا دینی تنه اری دی

جندی زرخون که پد بیدای دی		د برینا خوا ته پد خندادی
شرنک چه خردی پد ژمادی		دا مول اغیز دینی ستا دی

موله بنککل دی ستا له لاسه

ای د پاسوالو پاسه پاسه

که لمر سرو بنامنجی سپین دی | یاد سپو بزمیه تنزی و رین دی

که غردی شکلی پر تمین دی | لکه هنداره مخ د سین دی

شاد بیکلا دالپو شده ده

دای یو سپکه ننداره ده

دلته لوی غرونه زر غونیدری | د شرفند و بزمی پلکس چلیب ری

بورلوی شاه خواگر یزیدری | سترگی لید و ته ی هسینیدری

لوی خاوند لودنه تریدی

تل د نمری په بیکلیده ری

خاوند بیکلی تاجال دی | بیکاره ری لور پلور کمال دی

که وړخ که شپه که پری کال دی | سادق رت لکلی شال دی

شاد لودنه نو یو رناده

دلته چه جوړه تما شاده

نرینه می داستا دین کوردی | سدی د عشق په سو خنداوردی

رپی و تاته ستا پر لودی | بیلدی پشه دی و کر ی پلودی

ستاد جمال پدید و بناد دی

که ندوی دغورنور بهیاد دی

پد غرو کی ستاد عشق شیلکی دی | ددی نری پد عشق سبی دی
که غمت که وور که پنهنری دی | ستاد جمال خری هرشی دی

چه پردیانی سترگی پری سوی

ستاد جمال پنداری سوی

نه هسک نه محک و تورتم و | تیاره خیره و لول عدم و
ندا البیس شی آدم و | ستاد جمال سوچه پرتم و

په سو بنگاره بنگلی دنیا سوه
دینج پر لوری دنیا سوه

مزه چه خرند پری دنیا سوم | د بنگلی حج په تماشا سوم
ستا پر جمال بانده شید سوم | لچلی سستی راجلا سوم

په ژمی ژامی م په بیلون دی

بیمه پردیسی بلخی تون دی
ای بهیاد

و گریه و ملی متی شاری	سورشی می اور می غامی غامی
شغوی شوالی ش باری	چیل تون او کور وکل مزای

چو منی چه بیل سی یند خواسی

تلی دین په لور شامی

نقل کاوه سی چه شیخ متی علیه الرحمة کتاب د خدا ی مینه بد تل دده پر بدیره پروت و او د گریه
به سغه پاری کی بد غول او هر چاه ویل نو بهی ژر ل سغه وقت چه منول را غل سغه
کتاب ی داخست او د ورسته نسوه شکر کنده پر شمسو

ذکر د جهان پهلوان امیر کروا زوی دامیر پولاد سوری غوری نقل کاوه بدۀ الواصلین
شیخ کتبه متی ذی غور یا خیل چیل کتاب لرغونی پستانه کی چه دی نقل کاوه تا ینج سوری
خچه چه په بالستان ی تلی او صوند لی و شیخ کتبه علیه الرحمة هسی وای پی به پد تاریخ سو
کی را وری چه امیر کروا دامیر پولاد سوری زوی و چه په کال ۱۲۶۲ هجری د غور
په مندیش کی امیر سواد جهان پهلوان ی باله وای چه د غور کویتوند او د بالستان
او خیار او قمران مانی او بر کو شک ی قبول وینول او د رسالت له سهول ی
پد خلافت کی دیر لومونه و کرل نقل کاوه چه امیر کروا دیر غبتلی او پهلوان و په پوره

تن له سلو جنگاورو سره جنگیدې څو ځای نو کړوړه باله په معنی ده کلف او سخت وایي په
 امیر کړوی به په دوو بی ن مین دروړکی واده شته دی ماڅنی درلوده په کتبت دنده یې پشان
 و او په دغه ځای کې یې ښکاره کاوه او عشرت پتایخ سوړکی کی راوړی په دا امیران له پیر
 پخوړ او باستان او بستنکی و او د هغه سورمخو له اولاده دی په دسراڼ له پښته و
 امیر پوړه په هغه دعوت کی شریک و چه ابو العباس سخا دیني امید سره جگړه کړه او ابو مسلم
 ی هم مرستی و پتایخ سوړ محمد بن علی البستی داسی کښلی دی چه د عباسی دعوت پجنگو کی چه امیر کړل
 د یري سوړی و کړلی نو ی د ابیتونه وویل چه دیا زه یې څو یې هغه دادی په شخ کته علیه الله
 تاریخ سوړی را نقل کړی دی

ویای نه د امیر کړوړه چا پهلوان

زه یم زمری پردی نری ملا اقل نشته	په پهنه دنده پر تنه او پر کابل نشته
بل په زابل نشته	لما اقل نشته
غشی دمن می څی بریښنا پر میرمنو باندی	په ژوبله یو غم یرغالم پر تنیتد و نو باندی
په ماتید و نو باندی	لما اقل نشته

د ماد بریو پر خول تاویری بسکت نمنه ویو یای | د آس لودوی محله یې بردی غرونه کاڼم لکای

کرم ایوادونه اوجار

لما اقل نشته

عرج و بایان و تخار بولی نوم زما پده اودوم

لما اقل نشته

دجیره الرود پیر خنودوم تنبلی پلن رانچه

لما اقل نشته

پیاداری می لویادی دکل و سور و لیه

لما اقل نشته

دوی پیاویند بنده بامم بنده روزنه نوم

لما اقل نشته

نمی زما د نوم می بولی پیردخ ستا یوال

لما اقل نشته

زما د توری تر مشول لاندی دی برآ و جروم

زده پیشه ندویم پر دم

پیرمه و زما نشی لونی داری دین رانچه

برپی ندوین رانچه

دند و نج سوبه می دتوری بیخ سور و کره

ستر می تر بور و کره

خپلو و گرو لور پیر ویند لوم

قلی و دند نوم

پر لوی غرو می وینا دومی ند پخنو و پتال

پورنو شو میا شو کال

شیخ کتده علیه الرحمۃ تاریخ سور نقل کاچر امیر کرو عادل او ضابط او دینی وینا خاند و

ده هر کله شو دند ویل پیکال ^{۱۵۴} سده هجری دپو شیخ پچنگو لیس می سو و تر دد و روسته

ی ندوی امیر ناصر ایوادونه ضبط لول او د غور او سور او بست او زمین داویر پر محکو

خاوند سو

ذکر شیخ اسعد سوری علیه الرحمة شیخ کتبه کتاب کی در غوغی پستانه تیاج سوری
 بی نقل کاچه اسعد سوری پغور کی اوسیدی او هلتد و سوری خاندان پادشاهی کی دیر عزت مند
 و شیخ اسعد محمد ندوی و پیر پکال ^{۴۲۵} هجری پد بغین کس وفات سو شیخ اسعد
 علیه الرحمة دیر بند اشعار ویل نقل کاچه سلطان محمود غازی پیر غریبانی دایر محمد سوری رحمة الله
 علیه سرد حکمران و کچه او پد آهنگران کی محصور کا پدی وقت شیخ اسعد هم دایر بکران پد
 کوت کی هفت پد سلطان محمود علیه الرحمة امیر محمد سوری دینو او بندی ی بوت غزنی ته
 نو امیر محمد سوری پد خوارزم و راد عادل اوضابط امیر و له غزوه دند مر سو شیخ اسعد
 پد دوست و دایر محمد سوری پیر مرگی داسی ساندی و دیلی پدیوه بولله کی چه قصیده
 پد عربی ده و کذ فی القصیده

د فک لچارو شه و کرم کو کار	ز مولوی هر گل چه خاندی پد بهار
هر غمخوار پد پدید یا غوریده و کار	ریشه ی ی پانی کاندی نار پزار
دیر خوند فک پشیره شند کار	دیر سروند کاسر خاور و دلاندی زار
دواکن سره نول پریاسی مری	دبی و نودینی قوی کاندی خوشخوار
چه لبرمدی زمردی پی زنگلو کی	لدا و کوبی داری تیرو جبار
هم ی غشی سکینی دال دژ و بلور	رستان شنی صفا کاند کا پدار

چې ملاوی نیکو پری پښتلیو

پیره گردبنتی پری باسی لږمه

ته تیری ته ظلم کاندې ای فلکه

پویر تر لور لور نمری پزیر لار په

بیچ روغی په زړه نشه سوله خوره

له تیر پودی اوښی خاشی له اور بڅیو

بنده لاس واخلی لڅور بنده لوری

بنده زړه و سرخوی په سپا باندی

بنده وصل کړی مین لبل مینه

سوله لاس دی پرانده ژوبل نیکو کوی کا

کله خوشی کاندې مرا ندی د زکیو

کله تکی و اچوی پر نان و لیو

کله غورځوی و اکمن له لور پلاز و نو

زموږ پیر زړه و نو دننیا و غشی و دشت

پر سوریو باندی ویر پر پوت لپاسه

د افلک پر وکا ته کا بی گزاس

نډی غشی نه لندی وی نه ی سپار

سوله لاس ندی بیچ گل بلیه خا

پر نسلو او سر وی د غم ناتار

بیلوی په ژباړه مین لیا ر

چینی ژاړی پورت ورت سوله شمار

بنده ملا کړی لبی و زولو له ترار

بنده پیر لورنی له گردبنته له مدار

بنده درملی تپونه د افکار

هر پلوه ته قبی زړه و نه چار خار

کله تیر باسی و گری هو بنیا ر

کله شیر کړی گریوان د مخنی چار

کله کښینوی چا و رو کی با دار

و د ژوبله په دی غشی هزار

محمد و اکمن په ولای پیل دار

یو وار سو اسیر پلاس د میر شمنو
 په سهاوی و دان آنگران و
 د محمود د ژو بلور پلاس کنبیت
 تنگالیو لره قید مینه ده خلک
 سر نری غوره خاوری هویره کا
 پدی ویر د غور وگری تور نخری سول
 گره شاخی رضی او بنی لوی غور نو
 نه بهند زر غا د غور نو د بهر یاده
 نه غمبول بیا زر غور نری پلا سینه نو
 نه له غور به بیا راجی کاروان و سیکو
 د پسرلی اوسه تودی او بنی تو مینه
 داپه شه چه محمد ولایه له نری به
 نه بنکار نری بهند سور د سوره پلوتو
 چه به نخلیو په تنخا پکی خند له
 بهند غور به دیر ناتار دوا لکن کنبیت
 لاس د مات سه ای فلک چه دو کا

انتقالی و کر قبر له بلوار
 په تیکند و پر دست جهان او تار
 چه غنذ قدی باتلی په تلوار
 سدی و الوتله هسکه پردی لاس
 د زمردیو بیر یو کله وی توار
 پدی ویر نا تیاره سوله د بنار
 داکر دنگی ساندی لی پشور بار
 نه د زکیو پمسادی کمتبار
 نه با می بیا صیده کا په کهناس
 نزا درومی غور ته بیا جوی دشار
 مرغلری به نیسان نوری شمار
 په ویر نه ی سو غور لوتل سو گوار
 نه طلیزی بهند لمر پردی دیار
 چه به پیغلو کا اتن قطار قطار
 بهند غور سو د جان دم غندی سوار
 محمد غندی زمردی دمر بینی بنکار

ای دغور غمناز پر شره سنوی غبار
 لاندی باندی سپهر ورک سی دا شعار
 چه شوک نگر می چه نری باندی قمار
 چه نری به ندوی ستا عدل سار
 هم پر تنگه دپه تنگه کا خان جبار
 هم بویاری ستا پنوم ستا به تبار

شین زرگی نلک ولی لا دلا ری
 محلی ولی پرین دلو پیر یوزی
 چه زمی غندی واکن خجی لجران
 صبح پتای محمد دغور لم وی
 تده پر تنگه وی ولای پتنگ کن می سوی
 که سوری دپتنگ میر کاندی دیر منول

بیجنت کنس دوده تون یزمو بد واکند

هم پتادوی دیر لور د غفار

ذکر دینکارندوی علیه الرحمة چه دغور و پوه سپیدی چه شیخ کتہ متی نری
 رحمة الله علیه کنسای دی پکتاب لرغونی پشانه کی چه پیاریخ سوری کی دی چه بنکارند
 بیستمه دغور و او کله کله به پیغزند او بست کی هم ادسیلی پلاری احمد نو مید
 دغور دینور و زکوه کو لندال و بنکارندوی د سلطان شهاب الدین محمد سلم شنبکا
 بیادشاهی کی محوز او درناوی خاوند او بهغه وقت چه بهغه سلطان پر بند برغل کاوه
 بنکارندوی چه شاعر او عالم سوری هم د بهغه سلطان په لبروکی واده سی
 وایی چه بنکارندوی پمدح کی د سلطان محمد سام او سلطان غیاث الدین غوری

دستای قصیدی لری په بوللی دی محمد ابن علی وای پرېست کښ موده دېلو لغوت
کتاب ویدی اوده مخه شخړی دغه بوللې په د محمد سام علیه الرحمة ستايند د کښه

القصيدة في المدح

بیای و لولې پد غونو کی لالون طیلسان زمر دی و اغوسته غزون مغیرو باندی و بنکمل بنون زرغونو بنو کی ناشی زلمی جون هسی و گافل غتو نوسره پسولون پچلا سی سوه رانده خپاره ستون په پرېسک باند خیلې سپین گلون لکه اوښی دین په مگر بوانون له خو بنید سروهی له سینگون تو ارا غله له ختنه کاروانون پرتی مگر میچ سو په پوکران وچ بیدیا او غنی کر له جنتون بکیم چونې پر په بن و کاو غون	پرې بیکم نکی بیا کره سگارون مخکده شنه رښو نه شنه شنی سوي دینان شاطی لاس د مجید و دی د غتو لو جندی خاندی وریدی ته لکه ناوی پر سور تیک په تنزی وکا مغیری په اور و خو نو لید زرغونو محکو کی حل کا لکه ستور په سپینی و اوری و لیمیده کاندی بهیری بر پلورنخی والی بهاند خاندی هر پلو د گهو و بزم دی لوللی د میچ په پوچه مړ و ژوندان بیا وند له مړ و خاوروی آغلی گل راویست سری جاجی پر راسته کر را شکر و
---	---

پد برین چه بنام د چونو لغو بیده سی
 دز لھا تا پی مغلّی دی پر بند یو
 دیو پلو حوج سور کړی پسرلی دی
 د بندار وپه تیر غرون سپین د پلنگ دی
 پنورختک غورختک لڅو لی خلگونه باسی
 بند چو نهی پستاید د بند یو موها سی
 د شنب د کهاله خلی لمر دی
 د بندو اوروی درست ایوا د غونگر
 پزابل چه دبری پر نیلی سپور سی
 نهی شوک حوج تدری د میر شمنو
 د اسلام د دین شهاب د نری لمر دی
 هره پلا چه دی پر بند د سندر غل کا
 په پسرلی چه ی تیزون په انگ وکا
 نه به د تللی غندی رون ستوری پد سیک
 نه به راو لی جگر د سینا پلوری

تو اچندی سره پیودی اشلگون
 لکه پخلیه غتی کاندی مکیزون
 یو د بل پخاره اچوی لاسون
 چه پرو اوو باندی حل و کالرون
 لکه شنی باقی شبا کاندی سیندون
 بند حورسم د سلطان یصتون
 د پسرلی پدود و دان لده رغون
 له قصداره تر دیلی یو نون
 پلا هوری د میرانی گزارون
 نهی توری تده تینگبری کلک داون
 نور ستهان ی کرنا پ بجا دون
 د لوی توره نری چه شهابون
 خاره خاره کتری سولل د زون
 که شته پور تده سی لغزه دیر میرون
 نه به نری شوک د هند خاره بهرون

به شوق زلمی دغور سره راغونو کا
 یو خوا ند شهاب الدین دی پوی و کا
 به جو پو جو پو جگر کی بند تیون کا
 نن پسند بانڈی تیر سوزی یرغل کا ندی
 قیان سندی هم لواره ایلائی کا
 پهر کال آهک دده بند راغلی کا ندی
 پستو تخا بنگلی زلمی پر زغلی سنده ته
 زرغونی ختی اغوستی وی دی خرونو
 بر گنج چه لمر شر کیری له خا تیشی
 که بر جیروی له غمده وی که بر مل وی
 د شهاب جگر به ند کینی لر غلو
 زمی کله کا بی خان له یر غلریو
 یا به جگ کا دبر یو رنپی پهنده کی
 یا به وران کا بود تو نون د بمبهنو
 پر نا اوسی ته تل دین شهاب

دد او تو سوزی به چری کا خلون
 به بر لوری هر ایو اده یر غلون
 چه دغور بادار میحت و کا ز غلون
 به پر تمی زمی یردی به زنگلون
 پر او به و سوزی دغور یا نو سنده یردن
 غوری وی به تشنه و خیل پاسته سامون
 نو آ غلیه پیغلی کا ندی اتنهون
 بت بید یا هم پیو لوی خا نون
 شو چه یونکا دلوید یحیه چخندون
 که لرمل که لمر لویه که تر ملون
 ند به یردی دازلمی خیل بهیرون
 شوی نکات متبون و یر سرون
 یا به یریزی هم پدی چار سرون
 یا به لبره کا ندی پو سوز او اودن
 نوم دل وه پر دیرج به خند لون

خوراندی ستا پتوره دهنه لورید | | شو پست کرمی لدری بود تو نون

ستا پزیرمه د خاوند لوی جنتن وی

مور نو ستا پرست یونه شو چه یون

ذکر ذبده الفصحاء ابو محمد باشم ابن زید السروانی البستی رحمه الله علیه
په لرغونی پیتانه کهنه سی حکایت کا شیخ کتدر رحمه الله علیه چه ابو محمد باشم د پلمند
په سروان په ۲۲۳ هجری قمری زیبیدی او په بستان کی لعل اوفضی شیخ

لرستنه وکړه او وروسته ور په عراق ی پطوطو دیو او ائمه شیخ سمیع وکړه او ابن خلاد

چه خرگنده په ابی العینا سره ی په بغداد کهنه غرونه تیر کړل اوله همدی دعربی بلوغت

او اشعار و لوستل او په کال ۲۹۴ هجری قمری له عراق یا ازمردنی دری کال ورسته

په بستان کی وفات و لوستل کا چه ابو محمد پیری افارسی او پښتو شعرونه ویل او همدوقت

چه دده استاد ابن خلاد پسر کوی وند سونودنه به ی خدمت کا او د هغه شعر بدی خوا به

شعرونه په ادب کی دعرب او اردیله ابو محمد عربی شیخ په پښتو دخیل استاد دیر شعرونه هم

را وړم ولی دی ابن خلاد چه یو ظریف او ادیب سړی و پوه شوی درهم سایل دی

او ابو محمد هغه شعرداسی په پښتو را ایه ولی دی

شعر

دخاوند پلاس کبش زار او در همون ددرهم خاوندان تنه کی پویه پرنری کی پنخو پیش ندون داویناده رشتاینه لدرشتون نوزروایی داخو سونی دی تیران ددرهم دخاوند برخای پرتمون ده وسله که شوک پکانی قانون	ترهم بنه دنیا کاندی پیری ویند تربور ورلد ورسخی وینای اروی که درهمی خنی درک سوسی نسلی که بوی سونی و بوی خلق ویدی که بی وزلی و ویدی رشتیا منبره بود درهم تنبدی چپاله لویه برضه درهم تربه ده که شوک تربور کیرین
--	---

نقل کاچه ابو محمد په پښتو یو کتاب کسلی وچه په هغه کسلی د عربی استعاره فصاحت او
 بلاغت بیان کړی واد نوم یو د سانو و بزمه

ذکر د عارف سر باغی سر بان الداعین شیخ یتمن رحمة الله علیه زما پلار

قدس الله سره کتاب دبستان الاولیاء چه شیخ المتاح دبستان بیخ کسلی دی پچال

۹۵۶ هجری قمری داسی نقل کاچه شیخ یتمن د شیخ کاکړ ملیده الرحمة نړوی و خله

چه دی د غور بری خوا ته ولاړ او هلته بیشت سونو خلقی اولاد اوس پکا کړد کونړ

نشیمیری خویده اصل دوی دکاکر اولاد دی اوتیمین رحمت الله علیه زاهد اوعابد اولوی و
 نقل کاچه کاکر بابا لاروندی و تین لغوره راعی او پودوب کس دکاکر بابا میدندی و کیه
 بیا و بی او پیکران کس و اوسید او دغل و اندین حسین شام پزماند کس دفات سو
 دتیمین بابا دغه شعرونه زما پد رنه بستان اولوی و تخی نقل کول و ماله شخ و اوریدل
 شعر

گیسج زنا دلمر خیره سو ه زما پیکور دوسر ناره سو ه

د بلیتون ورج تور د تیاره سو ه

ربغ سونا شاپه چه بلیتون راعی

زیره می لری ویرینی شین دی پزیا شاره شخ ناورین دی

زرغون له او بنوی سادین دی

پنول نویزیم چه تا خون راعی

ندبه بیایم ندبه بیای راسی ندبه تیاره شپه زما رناسی

ندبه شهی راته پخلاسی

بلییدی پیری اوس دیون راعی

دقتبتن پارسوی هیرمی نذکری آغلیه مخ په پد یانذکری

اور بل دی پرینودی وانذکری

پر ما دبل اور کړوون راغی

ذر د کاشف اسرار عرفان شیخ بست ن بیخ قدس الله سره العزیز زما پلار علیه

الرحمة لقد ما تخریت کا په شیخ محمد بستان په قوم بیخ وپد سنور اوکی کور دده پلار

محمد اکرم رحمة الله علیه هم د خدای ولی و او د سنور اوک راغی بلنمده پر غاړه په پلوه کور دله

بش رسیدی او د خالق په عبادت به اید و نقل کا شیخ بست ن له پلار د دیر فیض وموند

د په خراسانی ولای هندوستان ته او هلته په بنلو پناز گزیدلی او آثار د قدرت بهی

تماشا کول او بغه وقت په وطن ته راغی په ۹۹۸ هجری د او لیا و الله په بیان

کتاب د بست ن او لیا و مینش او زما پلار رحمة الله علیه دغه کتاب په سنور اوک

کبش د حسن خان بیخ په کور کبش لیدی وپه په دی کتاب کبش شیخ بست ن علیه الرحمة

د دیر و پست او لیا، حالونه او کرامتونه او خوارق دعاوات کبشلی و او دیر دیر

اشعاری هم را نقل کړی و لنه ورو شا علما و او چلو شعرونه دغه شوما د چل پلار

له خولې و او ریدی پر د شیخ بست ن رحمة الله علیه دی

شجره به لای بولی

او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 دینی اوردی زما زدی ورمیت په انگار کینا
 خود بدو یلیرم چه می زده پر تامفتون کینا
 او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 وکد نظر زما پر حال چه پرت رنخو رکیه تل
 نزه می خاشی دینی سودو بوخیل سید تل
 او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 له درد سوز تل نادری او غلبی و همه
 یو آن می چیری نه آرام نه تیکادونه نیم
 او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 د خود دوزخ حال تهی ای باد را آگاه
 دخیل غرت پردی بستان ته که دهمین شدن
 او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 راسه گذر که پر ما

راسه گذر که پر ما
 بنی تار و نار کینا
 خان می زبون کینا
 راسه گذر که پر ما
 پویر ناسور سید تل
 په اور جلیل سید تل
 راسه گذر که پر ما
 کربوی سوزی و همه
 مزاحمت کردیم نیم
 راسه گذر که پر ما
 می دی دوزخ همراه
 کرسی دهان دگواشت

دکردا میرا نقی شیخ رضی لودی علیہ الرحمۃ
 سدوخان پنہر صفا کتب پہ ۱۲۸۸ھ ہجری قدسی علی صاحبہا التجدد والصلوة والسلام یو کتاب
 ویکس چہ کلید کامرائی نوم ویدی کتاب کامران لکتاب دشیخ احمد ابن سعید اللودی چہ
 ۱۲۸۸ھ ہجری کی کتبلی و لومہی اعلام اللودی فی اخبار اللودی دی ہسی نقل کا پہ شیخ رضی
 لودی دشیخ حمید لودی و راجہ و چہ شیخ حمید پھلان پاجا سو فوی ضل زورہ پستخا تہ دلیبری
 چہ سخوغہ خلق داسلام دین تہ راوی شیخ رضی راغی دودہ کال و کسی پجو و گرنایہ اولتہ
 ی دیر مخلوق سلمان کمر نقل ہس ہانفہ دشیخ حمید زوی پھلان کتب دملاصہ لداسا نحو
 سرہ کبینو ست اولاد کی شخہی دالحاداد اسماعیلی فرقی عقاید زدہ کمر لاد و گر حمیدی
 دودی پہ اعتقاد اولمحد سو چہ شیخ حمید رحمتہ اللہ فات سو فوی پر خای دفتر کبینو ست
 اوداحاد تریج ی غورہ کمی اوقرا مظلہ ی راوتسل شیخ رضی علیہ الرحمۃ چہ سو چہ سلمان د
 خیل ترور رضہ تہی داسی پارہ کی و منبل اودوی ستون

پاسر کی

دالحاد پلوردی تر پیل	نکوہ دی زمرہ کورادہ
مربہ رونکی پہ نہ یار نہ	تا پتور و تو رادہ
لرغون و لی گردہ سیدی	چہ دی گو بنی الیادہ

بمزد

سېغه گرده دی ادس آید که
 لودی ستا پنا مد پیک سو
 لفر ندو یی له که بال
 زهر بر غاده تاله گرده

چه پلرودی رنایه
 که سر شو مو درناوه
 لودی نیسی په کاوه
 دور خلوی پد سغاوه

شیخ احمد لودی سی نقل کاچه لفر لودی سی د شیخ رضی رحمه الله علیه خبر کون ده

دالحاد پتور تون سوم
 زما د بنده سی تورا کی
 له اسلام نه تر پلیم
 گرده می سغه لرغونی دی
 د اسلام پر بسک به ظلم
 دلودی ندوی سنتی پیم
 قرانی د بن پر دای
 دای تورتاسی دره پوی
 ده د بنغو دیناوی مغز ده

زه لرغون خو ملحه نیم
 که ملحه نیم د د بنده پیم
 تورا نو شخه پد تر پلیم
 ادس پیم گرده پلرغونیم
 د تورا نو ته تیاریم
 د حمید نه لوی که بالیم
 زه گرده په آیدیم
 زهر من ستاسی په تلدیم
 زه لودی پید شو زه پیم

غفر الله لهما ضحیٰین در رحمة الله علی الذین انقضوا بحبل الله المتین

ذکر در مقبول را باکی شیخ عیسی شوانی رحمه الله علیه
 لغت الله بر وی نوسازی پنجن افغانی کبش پر پر دوسران دجهایک پادشاه
 ی و کبلی پر شیخ عیسی یقوم شوانی و او پر دالمردی سکونت کا او دشر شاه سوری
 پر ودان کی ووندی و هسی وایی پر شمر شاه تد خلغو وویل پر عیسی شراب خوری
 کا شیر شاه خلق و گمارل پر دلا سسی او دشیخ شراب وینی پر راغلل شیخ پچیل
 کور ناسته و دصراج او پیالده ورتد پیراته ده خوار می دپادشاه سرن پر راغی وکیل
 ای شیخ پدی پیالده کبش شر خوری شیخ ویل راسد ته همی و خوره سیری پر صراحی بیکه
 پر پیالده کی شیدی راتوی سوسی دلا سی او دغه حقیقت ی پادشاه تد بیان کا
 معزت الله کبلی دی پر شیخ عیسی رحمة الله علیه نوی ولی و او د خدای پتو جید کی بنه
 مشو ند پر پیتو افارسی او دهنده وی ویده دپیتو یو شعری دادی

پچیل کارگری پچیل انکارگری
 کله باد ز بیم کله می خوارگری
 کله می نازگری کله می نازگری
 کله می نازگری کله می نازگری

عیسی پیران دی پدی شیوند

کله می یارگری کله اغیارگری

ذکر سلطان السلاطین سلطان بهلول لودی علیه الرحمة الله الولى
 په مخزن افغانی کنش نعت الله رحمة الله علیه سې کبلی دی چه ملک بهلول د ملک
 کالازی و په پهنه وستان ی د سلطنت لوا اېسکه کړه او د هغه ملک له لودی
 طایفی تخته و نیویری زمانی دی لودی تیر سلطنت ها پهنه کنش ملک بهلول پ
 سرهنه د اسلامخان تروفات را سې استقلال و موند او تر جنگو په وروسته د
 پردی خطبه اوسکه و د بله پانی پت اوله سورا د پانی د ولسار او ناگوری
 د ملک تر ضد و پوری و نیول او د هند و انود را به مانو سره ی سخت جنگونه کړه
 او د دیر ش کاله ی پهنه وستان سلطنت و کا او د یر عادی د عالم پادشاه
 پکال ۸۹۴ هجری قمری د قات سوله په وای

بشت صد و نود و چهار رفت از عالم
 خدیو ملک ستان و جهان کش بهلول

د سلطان بهلول علیه الرحمة و قات په تبه د جلالی قصبه کی د او محمد رسول
 هلا توان هوتک پخیل بیاض کنش سې کبلی دی چه په پهنه وستان د بر ستا پچوسم
 خلیل خان یانزی سې رباعی انشا کړه او د سلطان بهلول پادشاه
 په محمد کنش و ویده

رباعی

ضمی اور یحییٰ ژامی له پاس کویله بدخ کا بلیتون له لاس
پد بغه لونی کوهر پچول ستا دهر سبا کاستا ز صوبه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه پد داربائی د لغو برده پجوابی داربائی سمهستی وویله
رباعی د سلطان بهلول

ملک بزرغون کرم پد وکره راس کوره اور یحییٰ د داد له پاس
خول می د عدل پد درو روڼ دی جهان بزیب بوی ز مال له لاس

ذرد خان عظیم مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بزنگ پچیل بیا ضیسی کبلی دی پد خوشحال بیگ دشهباز خان
تله زوی و چه پد ۲۲ لمه هجری پیداسو او د امان خوامرینی او غبتلی و
خوشحال بیگ شو کال پد هندوستان بنه دی او بیای له مغولو سره دیری جگری وکری
او د اورنگزیب پادشاه سره ی تر مرگ د بنهتی وکړه او پد د غوثا و کبلی مر سو نقل
کا پد خوشحال خان بیگ د خټکو سرداری کړه او هم دیر زامن ی درلود
په لؤل شاعران و او پخپله خوشحال بیگ هم د غزلو دیوان لریده پد دده

رباعی

خضری اور یحییٰ ژاوسی له پاس کولید بډخ کا بلیتون له لاس
پد بغه لونی کو هر پچزل ستا دهر جبا کا ستا ز موبنه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه په دار باغی د لغو بډه پچواب ی دار باغی سمهستی دو لید
رباعی د سلطان بهلول

حک بزرغون کریم په درکه راس کوره اور یحییٰ د داد له پاس
خول می د عدل په دروړون دی جهان بزیب موی ز مال له لاس

درد خان طلیس مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول هوتک پچیل بیا ضیسی کبلی دی په خوشحال بیگ د شهباز خان
تعلیم زوی و چه په ۱۲۲۰ لمه هجری پیداسو او د خان خزامینی او غبلی و
خوشحال بیگ شو کال په هندوستان بندي و او بیای له مغولو سره دیری جگړه کړی
او د اورنگزیب پادشاه سره ی تر مرگه د بندي و کړه او په دغو تاوگنې مړ سو نقل
کا چه خوشحال خان بیگ د خټکو سرداری کړه او هم دیر زلمی درلود
په لږول شاه اران و او پخپله خوشحال بیگ هم د غر لودیوان لریده چه دده

غزلونه دیر بند دی او د هغه هزل بهم په شردایي او قفا پریم دیر نقل کا چه
 خوشحال بیگ د سخلو په بند کښی واده در نته بهور پکوت بند و پستانه ختمان ولاړل
 اوده ی ا بهغه بند یخانی راویوست او رنگ زیب نسو پخبر شو چه دی خیل وطن
 ته واورسیدی او هغه پادشاه سرمی جنگونه وکړل خوشحال بیگ دلی اکوړی نومبری
 او سلته ختمان پراته دی پختکو خوشحال بیگ عالم او شاعر پید سو روایت کا
 چه خوشحال بیگ هر اید په فقه کښی په پښتو را و اړ و له اده ریر کتابون ی د کښل
 او په کال ستله سهری وفات سو محمد رسول هوتک پخپل بیا ضر د خان علین
 مکان داسی شون کښلی دی چه زه ی بهم پدی کتاب نقل کا نهم

غزل

په خبر دی دراتو را باند وشی	پناه لمانه می سترگی په خاتمه شی
دا صا یاری دهم گندی پر وشی	ته خوا دس لمانه ولای سرور شوی
لله کښت چه باران سره اوبه شی	په دیدن د محبوب وکړمه تازه شم
که په پښو درستی درو هم زړه می نه شی	کوره تارا باندی کومی کو دی وکړی
که د زنی سبب ییا دما پخوله شی	په ارامان د هغه وقت یم دیخ دینا

خیل یار جدایی بسی کاری
 بخته بوزر مدد بیار اسره و کره
 لکه روح چه له وجود پواته شتی
 چه پنخیز کنی یی تلمی یار اوده شتی

د خوشحال سلام پوار و بنویارانو
 گندی بیامی پلید و سره زه بند شتی

وله ایضا

که مسجد کوهی کدیر
 یومی یاوند پهره کهن
 واپه یودی نشته غیر
 چه می و کر دره سیر
 بخته خای پسر گرز م
 چه تر سر سیدی طیر

خوشحال یودی خوشحالی

و سرند و ردی غیر و سریر

و من را عیانه را ماله

چه مرغاب دی یا تر منده دی
 دبد دیر یودی پتنگه بلا ته
 یاری له و سر منده وی
 بتر تر دانه شکم بنده وی

وله ایضا

هونیار مجید پد ورمونزیاتد کا
 ورمونذ وایم که شوک مخ سانه کا
 محتاج دنور و نوز و نغریوشی
 سری چه خپله کتوه مانه کا
 ذکر دزرغون خان جنت عکان چه پد قوم نوزری و روایت کا
 دوست محمد کاکم چه پخپل کتاب غرغبت نامد بنی کبلی دی چه زرغون خان دنوزاد
 نوزری واد پکال ۹۹۱ هجری مبارک و لاپ هرات تد اوله سفده خانی عراق
 و خراسان سفر و کا اود اوز بکو پچنگو کی زرغون شکاره بره بند مساند و غیرت
 چه شیبانی خان سیستان تد ورسید نوز زرغون خان لد سره جنگوند و کین
 چه داون بکو بنکر هیر و میل دوست محمد کاکم بسی نقل کا چه پد ۹۱۲ هجری
 زه و له یام هرات تد پد لجران کبلی می د ملا یوب شیمینی تخت دزرغون خان د
 غزلواد شورو دیوان ولید چه اوراقی ویشمیر دری سوه هم د دوست محمد کا
 مدایت دی چه زرغون خان دیر ضعیف سواد پد ۹۲۱ هجری پد دیر اوت
 کبش وفات سو دوست محمد کاکم پخپله غرغبت نامد کبش دالاندی دیوخ چه
 شتوی د ساقی نامی دی دده له دیوان د اشعار نقل نوی

شعری ساقی نامده

مرور یار می پندد کوه	ساقی پاژ پیلد راکوه
اوسری مریدی او بکوه	اوبه تویی به لبو کوه
زلفی تاوی دسبل کا	پسری سوغچد گل کا
کهدن پاکستان کا	بلبلان شور و فغان کا
شراب پسری میانی شخه	زاهد وزی صومع شخه
دی بهار کی کلپرست دی	هر سری پیموست دی
د غنچه لو تداردی دی	پراغونش سری نبی دی
دچ راغده شکلی غنچه شو	جهان بتول سوروز غون شو
یارانی کاندی طلب کا	سری بتول شور و شخب کا
بنده موسم دپیامنی دی	بهار وقت د یارانی دی
من شوندون سبارفتاری	لذ ساقی پاژ بهاردی
نور و خاور و کس به یونده	د نیایا تدموب بخوند
بزم تو د به پای پی کوه	پیمانده د لدر می لکوه

چه یو دم سمد آزاد
 ساقی پاشه وقت دلدی
 وقت دمیود ویشودی
 بهغه شوک اوس دچوری
 مستان گری پیاغوبن
 لاس پلاس دی یارانی کا
 مجنون وصل له لیلادی
 نه بجن سده بلیتون سده
 تر تاهه زمره راسده
 ماته بام دربل و نور را
 اوسمی بل دزچ پکور کچه
 په بل فر نوی الفت دی
 بقول اخلاص دی اوضفاوی
 له زړه کم غش او غل سی

ناباد زړه می سیند بناد
 پچوشش کی خم دلدی
 دیالود وکیدو دی
 چه ی جام تشه نلور دی
 رستی کاندی پر غولین
 یو په بل نانه و غزی کا
 د جمال په تماشا
 نه مهجو نه حکرون سده
 ساقی یو کپی پچلا سده
 چه یو تش سی دن نور را
 لهر چا هر شه ی نوز کچه
 توله مهر د محبت دی
 تیاره ورکده سی زماوی
 جهان توله کل و ملی سی

ساقی ساهبه مطلوب دی

لستا لور پیرزونی

خوند بدنگارنگ دگلو

ند به بزیم شپور تودی

جام به تشرد آرزوسی

نوساقی پانده بهاردی

یاران ناست سترگی خلودی

درهم راسد عنایت کره

سر ملو تخج ذکر بهام کره

چه سو به بزیم سچی تودی

دجهان دیر و غم بیرکا

چه پد سح کی موبلیت دی

نوبهار خلک سر غوب دی

نوبهار به پد قد بندوی

بی مستی بی له ملو

در نقی غبه سرودی

درک سچهر او پیرزوسی

بزیم تالده امید واردی

ستاد جام پامید نوزدی

بزیم تود د محبت کره

دیارانی ای انعام کره

در ناله نوبه و سرودی

یو دم بند پد عشرت تیرکا

لچیان سبا یون دی

ذکر الله تعالی پرستم نومرد دست محمد ماکر علیه الرحمه
 ماکر بابا در زیارت دپاره پیکال ۹۱۲ هجری و لاسر هرات ته او بیا چه راغنی بدوب ته
 پیکال ۹۲۹ هجری یو کتاب پشور نظم ز چه نوم ی دی غرغبت نامد د کتاب
 چه ماوله ی شیرین بیتونه پد شوی لری او د غرغبت بابا قدس الله سره الکریم
 حکایات دی او لر شیتنو خلقوی روایات را هیچ کری دی د غد کتاب زما پلار
 پد توبه کنبی سیندلی و او ز حوین کپول کنب موکو چنیو او ز شیو پد سبق دست
 دوست محمد علیه الرحمه پخیل کتاب کنبلی دی چه زما پلار بابا برخان بهم یو کتاب پشور
 کنبلی و چه نوم ی و تذکره غرغبت هغه وقت چه بابا برخان وفات سواد
 زه پر کور ندوم نو بخت کتاب ورک سوی داد چا ضایع کری زه چه را غلم
 د خیل پلار پد ماتم سی ویر جن منوم لکه چه کتاب ورک و ماضو د بخت کتاب
 خبری ادریدلی او پد وار و وار و بلی وی او هم می یوشه له بختو تخته پیاد وی
 نو ما پر خدای تو کل و کا ادهغه قصی او روایات می بیا پد شورویل خدای
 تعالی جل شانده دی زما پلار سعی مشکور کا
 سی وایی کنبو کی دی
 کتاب عفی الله عنه چه ماله غرغبت نامی تخته د غد حکایت را نقل کری دی

حکایت له غرغبت نامی

له نیکا نو روایت دی	هسی توله حکایت دی
نور محمد کا کرادی دی	چری فیض تل جباری دی
د نیکو نوله خولی وایي	چر غبت ی راند بنایي
چر کا کر نیکه زاهد و	لوی خبشن لدر تل عابد و
تل تر تل سی عبادت کا	پردی یاری ریاضت کا
شپیی ری رخی پد لمانخو وی	پد ژړا و پد نادو وی
ندی خوب ندی خوراک و	عبادت ی ژوند و زواک و
پد بد کبونیوت پد لمانخه	یا بد کبونیوت پد ستاينه
ورخ ی توله پقعه وه	شپیی هم یوه صحبه وه
توی سیر دلاوت کا	پد یوه گولدی قوت کا
عرق بد تل پد ذکر الله و	هر سبا او هر بگیا و
یو د شپیی عبادت کا	پر گاه ی ندامت کا

په شپو شپو د وینستر
 پر غر غنبت ښی بنهانه
 لاناخوښ پیر نیکو په
 ماسواکښ دی قرار دی
 د شین غنبت عبادت کړنه
 شپي او درجي د پکوری
 د اېم ستاد غاړی قرض دی
 تر ملو ملو لمانځل
 په جهاد بدی پور د کا
 بیا خدمت د خلق اهد دی
 شان خبر کړه ښه د نید
 د لوی خدای د دین قاصد شه
 د اخذ ستی پېچان پور کړه

مترگی پتی سوی له خوبه
 هسی خوب ی ولید گراند
 وای ای کاکړه و په
 ستا قدم زما پر ماردی
 شپه و درج دده لمانځه
 وی پاته لاناوردی
 د جهاد کړه پر تافرض دی
 یوه درج جهاد افضل
 شوب پر تل لمانځه وروره کا
 طری شره د دین همدادی
 لانا پاته دواړه د نید
 توره واخله مجاهد شه
 د خدای نور پر جهان خور کړه

چو دلشهر عبادت سی	خان دظالم عصیت سی
چو له خوبه وینن کاکر سو	دغز اپر خوا نومه سو
زغه خولی آراستد کول	دغز اعشی تیره کول
هرات خواته پرتو تلو سو	دسلطان عیثات لملو سو
دیکره هوری جهادون	دسلطان ملشو پملون
شمه هوری شردینا تیر سو	دغازیانو پیتول شمیر سو
چو ی هلقه هم دفات سو	بنج پخاورد دهرات سو

میره سی ژوندون کاندی

مری دضای پرضا باندی

ذکر د محبوب سبحان عبدالرحمان علیه الرحمة محمد رسول هوتک علیه الرحمة

مخبر بیاض کینن سی کنبلی دی چو عبدالرحمان بابا پد قوم جهمند و او پد پشینوری

ژوندون کا پلا ساری عبدالسار نومیدی او پد بهادر کلی دی دیره وه عبدالرحمان

بابا پد ۱۰۴۲ هجری پیداسو اولد ملا محمد یوسف یوسفی شوی دوست

و کاه اوله سخته نخنی فقه او تصوف زده کمال او بیا دلار کو با ت نه همتی هم
 سبقونه و لوستل او بند عالم سو پد سو انی ی دنیا پر مینوله او اکثر به پد غور و زری
 او کله به دلار دهنده شان پر خوا او د خدا ی عبادت بی کا د دنیا پد کاروبه نه
 مشغول کیدی عبد الرحمن بابا یو عالم ربانی او عابد سری و او دیر شروندی د خدا ای تقای
 جل جلاله پد محبت کنس و دیل او پد پستو کنس پد رحمان بابا مشهور سو پد ۱۱۱۸ هجری
 وفات سو خلقی تر اوس د پینور پد هدیه کنس زیارتونه کا او دده شروندی لولی
 در رحمان بابا د بیتو او غزلو دیوان سته او دیر دیر پیدایگی سی وایی فقر محمد
 هوتک غفر الله ذنوبه پد ظل الله پادشاه جهان شاه حسین کا تان و استول او
 له پینوری د عبد الرحمن بابا علیه الرحمه د دیوان نقونند را ویرل او یقظه بار
 کنس علما اوز یاد و و کنس او اوس دیردی فقر او د خدا ی دوستان د عبد الرحمن بابا
 شروندی دیر لولی او فریبی او عام خلق فالونه پیر گهری حتی پد پنجمنی هم دا
 کتاب دیر وایی او خدا ی تقای دده پد دنیا کنس سی برکت ایسی دی پد دیر خور من
 زیره داروپه کا ادر غریب او محتاج مستحق کا زما پلاس سی نقل کا پد پد
 قندهار کنس در انضی رنگین خان جو در ستم تر محمد تیری و کا او خلق د خدا ی هجری

چذاب سول چه پیرگ خوش سول نو دوی پد کو کران کنش مغفور ریحانی برگزیده صدانی
 حاجی میرخان هوتک بنالم خیل تدره دلا سول اوله بخدی چاره دکار طلب کرل اولتو لو
 ادیل بر دول چه دی وایی بغمی گری بخد مغفور یوه ورج شرمایا مدله نوزو پیتنو
 خانانواد مشرانوسر مصلحت وکادوسی ترون وکاپه ظالمان مره کوی او خانانده
 لجز و ظلم و زغور کی پد پای کنش حاجی میرخان علید الرحمن دویل راسی چه عبد الرحمن
 باقدس سرهم و پو سبتو چه دده دیوانی خلاص کاهی شونده و بیت
 زد مکتوب غدی پد پتد خوله گویا سیم | خاموشی خا تیری کار غوغا خا
 کنت و عشق پد توده ز غلامان چری | سمندر بوید چه زلیت کا پهر خا
 دغه میتونی و لستل بخد مغفور حاجی اولس تدره دویل چه دظالمانو کار تمام دی
 ماوس دستی خاموشی به شتره ده لکوله به پد پتد خوله داکو بنش کرد چه ظالمان
 رکی چه مناسب وقت راسی نو بدزه پرتاسی بایغ و کیم بخد وقت باید قول تیار یو
 و ظالمان له وطن و با سو نقل کا چه یوه میاشت وروسته بخت مکان حاجی میرخان
 داولس میان او خانان را دبلل او پد ما بخدی جبرگه و کمر له اولتو لوقر آن قسم
 وکاپه دگر گین خان ظالم له جور شانونه خلاص کوی پردی وقت بیا حاجی

میرخان مغفور لدرسان بابا شجوه دابیتوند و لدرستل بیت

چو اسمان یحیی پست گری پسیاب و	خدا ی و ماوند سبک و کی بخند لدر
چو رقیب راته تیری پزنجیر و	نخیل صیب را با ندی پرانت هم و
چو صعلای منت بار اوس رحمان	په صعدت کنش دخل نشد دلو بریا

نقل کا په دندای په قدرت دغه ورخ پر آسمان اویرج هم و نه په حاجی میر مرحوم
 دابیت و لدرست بخند گری لدر سبکارد سو اویرج ی لدرخ بستد سوه دلقو هم دغه
 یو الهی مدد کا نه اویان دجنت مکان حاجی میرخان خاندانه وویل دادی د
 خدای تعالی مهربان دلفظ هم زمونږ ملگری دی اوس نو وقت دی چه توری نه تکیو
 وکاب و او کانون لدر دنجمن دغرور و بخند و چه په ۲۹ د ذیقعد الحرام ۱۱۹۹
 بجوی اوس نقل سول او دجنت مکان حاجی میر په مردید قضا بار ورنه نقل
 دنجمنان ی نقل مړه کړل اوس به نو کاتب الحروف غفر الله ذنوبه د عبد الرحمن
 بابا شجوه و رانقل کا

غزل

زه د اسی دیوانه د جنون چاکرم | | لدر وایج لدر سوم بیرون چاکرم

یون دخیل شاه به انون چاکرم | یوسیم به دچاری چاکرم
 دوب هیدندی چاک و چون چاکرم | دمی سترکی کوم باند لومده غم
 به نشتو به روستو مقصود باکرم | نهان توفیق خود مقصود راجه ندو

رحمان بیچ لچیلده کانه خبر نوم

به داسی ندزبون او محزون چاکرم

دکرد شیخ الصالح محمد صالح . حمزه اهد عید . بسی وایی کاتب ددی کتاب محمد

علا الدین اللوزی به تحفه صالح کسری کبلی دی به شیخ محمد صالح یقوم اللوزی و به

جلد کسری او سیدی او عابد او عالم و چه وقت ی پندرس تیراوه او دملق

ارشادی کا نقل دی به شاد بیگ خان دقندار صوبه به شیخ محمد صالح دغوبت

به کابل ته و لا سی او بهته دلقته فیض و کبری او بهتدریسین دعلومه طایفه به آت

وما شیخ محمد صالح ورته و کسری به مالد طبع دمنزت شته او به دنیا پیستی لک لغوای

زما داسی مقصد دی به دنیا ماته راسی نه به زه و لا سیسم دنیا پیستی کد زما غرت

غزایی مایرین ده او به دنیا پیستی می مد ماسفر کوه به دغخط رسید

شاه بیگ خان و ویل زما بهم ساغرت مقصود و ندی غزتی بسی وایی محمد

چه طایفه یار دخیل شیخ پناهند کین کتاب چه تحفه صالحی نهم و سپهر کتاب کبلی
 دخیل شیخ علیه الرحمہ احوال او خبری و کنبی اود و دشواری یکس صفا کرل چه له منجی
 تخی داغزل دی چه شاه بیگ تندی کنبلی
 غزل لیث محمد صالح

بیچوده منت بولی دوز چا ورم دویان ز دیکو و ستر سپه ورم زه دشتی پیا زار بار دشت سودا ورم خزانسی که دوی مل جهان پش ورم عاقبت خاور و تدمه عمل پیشوا ورم	دیلی دینی فیض هر سبا ورم چه اشای دشتی ناچاره پلاس کنبوت پر دنیا له تجرت تروک د دنیا کی دیلی لیدل درب پد بهانگی کر پر تخت می دیلمان سو کر می
---	---

بیلد عشق کو شحالی پر ما صرام
 زه صالح که پد خوله خو بنی پزیه زه ورم

غزل و له ایضا رحمه الله

روغ بدنی پدار و دختلانو داد زیه دارو جو نکره حکمانو	چه پزیه ی غشی خرغ سی دپشانو چه پزیه ی لرخه خلاص پزیه رخا وری
--	---

کار سازی کاد خوارانو رنخو رانو	مگر بعد چه حبيب دی هم طيب دی
نبد ويل درو گوهر دنا صحنو	بيش اثر ابادی نکاذ عالمه
زره می وری پد منگولو خوبرو ديانو	اصیقت زیره غواری رچ نشت کولکل

که صالح غندی دزید پوینو پای

نور دولت پر دنیا نشسته لالانو

ذکر و مقبول ربانی علی سرور قدس صمد الولی به تحفه صالح ابنی سی رادری
 به شیخ علی صمد شاهو خیل لوی و به دیندستان پختان کی دیره و او نواند و دکر اما تو
 او خوار تو چه خلکو به بر کله ضعی لیدل به مخزن اخفای منی هم نخت الله سی وای
 چه شیخ لوی لوی کرامات بکار دکر ل او خلق پد و گرد بیدل به تحفه صالح کی رادری
 چه شیخ بخیلو میرانوند بهایت کا او عظموند او د سوالو اوبند بی ویل او د تقوف
 مشکلات بهی حل کول یو ه روح سوال ضعی و سو چه پس ترا بر خطه مرگی رجعتی است
 مصطفی فرمود دنیا ساعتی است که مقصد لری زحموت بمرگ و رجعت کله دایم او
 مستمردی او که دامرگ و رجعت دایم او مستمردی و ی نوبه بیات بعد المات
 مستمردی او د تاسخیانو عقیده بسی بغه عار من ربانی سی جواب در کا

چه ذات ماسرادی لب بدنه ذات دانست ثابت دی او بدن متخلل دی سستی وایی
 اَنْتَ اَنْتَ لَا بَدَلَتِ، فَاِنْ بَدَلْتَ فِي الْعَقْلِ وَلَيْسَ عِنْدَكَ مِنْهُ خَبْرَانَتْ وراونده ان شیا
 دغد مرگ در صحت بدنی دی ند ذاتی او بر کله چه تخلل و موند سابقه ذرات توئی پرنمای دیرزی
 لافذ ذرات او بهر غنجد ددی چه در دنیا عدم تحقق ثابگوی او بهر چه مصطفی علیه السلام
 وویل الدنيا ساعة رشتیا کوی پد تحفه صانع کهن دعارف ربانی علی سر و لودی اشعار
 دی چه دا غزل خنی را اظلم

غزل لعارف الربانی

محبت پایدمی نوش که پیمای زکی درست وطن را نه در یاب شوی دیدن که زه می ششم هم لکور کرم سرپور در می سرخوش در قیب پیتره تیغ می زه دیار جدا ماناست و یولده بلده گران بلیتون بد و سغومینو وینه	دحق نور وینم پسترنو دایان کی دیدم نشی عر خدا می سبب ساز کی ناگهان چه می دلبر پود آواز کی هم بدغم که می دلبر غنبت پیمای کی پر غماز دباری کانی غم ساز کی چه تن ناست وی خالت کی سره زار کی
---	--

ای سرور غمازان شوه بی حساب

پاک الله د صورت تشی مغز پیا زکی

دویمه خزانده په بیان د بغوشاعرانو په ذریعې محاصرین دى غفرالله لېسېم
 ذکر د اثنای بزم ران ملا بان توخې ملا بان توخې په انور کب اوسى او په
 اصناف د اشعار د کبېر استاد دى غزل اور باغى وایى او د شاعرانو انبار دى اوزما
 چه محمد هوتکیم همراز دى هله چه نقد بارتد راسى زموږ مجلس پتو دوى او یاران دده
 له لطافت د طبع غمون ملا بان مبادى د علومو دوستى او په فقه شریف کبى تیار دى
 هله منطق او حکمت لوى او خپلو شاگردانو ته دى درس ورکوى د محض په ابتدا د کوانى
 تللى د او پېښه د ستان دى له استادانو له ست کړى لطیفه

هله له هلاکت ملا بان راځى او یقېد بار سبى ز ما میلمه سود سقى ما پر ک حلال کا
 او طعامى تیار چه دسترخوان راغى ملا بان سبى شعر ووايد
 شعر

پړلو دوى دى زړه دى	د باز برخه یو چیچى دى
د باز ښم روى د غرقشو	اوسى مېر با پښکى دوى

ما تر خنډ سپین دى بزم لال او د میلمه یلمستاته دى پوخ کا دا بول د

دده له بللو شنه دد

راسد پرتخت راسد یلی توحی نزدی سدر دل
 راسد پرتخت راسد یلی ولی لما کی بلیتون
 که بر تو بستم نه پیریدی می ستاد عشق شرافتون
 راسد پرتخت راسد یلی چه دیر زده کم ملهم
 حساب کتاب بجای می واره کاستا منی برهم
 راسد پرتخت راسد یلی چه دیر زده کم موری
 لیدل به ستاد جمع کوم اندی پی نکم موری
 راسد پرتخت راسد یلی چه سره و کز خوالد

زہ دغو باز دم تانیدی کرمہ نفس کی پرقت

یو وار می خلاص کنده چه بیازده کرم دوز خیر و

ذکر افضل الما صیرن ظل الله فی العالمین شأ حسین لا زال ظلال سلطنته من مظان
المسلمین پادشاه حججه ظل الله شأ حسین بآلم فیل موزان و در مغفور جنت سان نبوی
میرخان نوی د پچه اوس یچو انی کس پادشاهی او پشانه نی پیوری آلم
پادشاه عالم پناه ۲۳ ریح الاول ۱۰۸۵ هجری قمری کس د کلات

پیداسو بخه وقت حاجی میرخان د بیت الله ادا صفها سفر و کا پادشاه ظل الله کو چنی و
 اوله اعلم علما طایار محمد هوتک نخعی درس ولست او تر د ولسو ملو پوری د عمری
 دفعه او تفسیر او منطق او دیوانت کتب و لوستل او پد قند بارکی له پلاری مصال
 د امور زده کړل او پد حجت مکان حاجی میرخان په ۲۸ ذی حجه الحرام ۱۱۲۷
 بهی پقند بارکشی وفات سو پادشاه ظل الله نورس مکن و او د خپل مشر و ور شاه محمود
 خان سره و میر عبد الغزیز پد حاجی میرخان و ورس و پسله مرگد و ورس پقند بارکشی
 مشر سو خو دا دوس رعایتی کم کا ثوبه ۱۱۲۹ بهی د شپي د نارنج له قهر له
 بام خطا سو او را و لوید میر سو د خپل عم تر مرگ و ورسند میر محمود پقند بارکشی
 پادشاه سو او د سیستان او کرمان پر خوای بنکر و کا په ۱۱۳۵ بهی پد
 اصفهان د ضبط دپاره دلا پقند بارکشی خپل و ورس پادشاه ظل الله شاه حسین پادشاه
 کا او د قند بار او فراه پادشاهی تر غزنی ش د حسین تدور کړله او د لودو غلجی ملکا نواد
 خانانو او مشرانو شاه حسین پخپله پادشاهی وماند او خطبه او سکة ی پناه مبارک
 جاری سوه شاه حسین ا دام الله دولته د ورس او متهور پادشاه دی درعایا
 پد ادرسی او د دادخواهانو فریاد اوری د ظالمانو لاس کوتاه دی ادرعیت آرام دی

د پادشاه عالم پناه دربار کیش تل علما او صالحان لار لری افضل العلما ملا یار محمد هوتک
 چه د پادشاه استاد دی لوی عالم دی په فقه کبلی کتاب مسایل ارکان فقه کبلی
 دی بل لوی عالم دی عصر چه د پادشاه ظل الله تر ظل لاندی شونډ کا د قند باغ جامع
 امام ملا محمد یونس تونخی دی چه د ملا محمد اکبر فرزند دی او د علوم و تاریخ کا او کتاب
 د جامع فرایضی کبلی دی په پستو اهل عالم جامع الکمال ملا زغفران ترکی دی چه
 مدار المہام او صدر الافاضل دی او د پادشاه ظل الله کبلی لاس دی او د محمد چه د
 پادشاه زوی دی استاد هم دی ملا زغفران چکمت اوریا ضی اطلب کبلی استاد د
 او طه شمس زغفرانی چکمت اطلب کبلی ده د کتاب بهم لیدی دی او مطالعہ کر
 پادشاه ظل الله شاه حسین پنجاب کبلی مری دی او په نیولو د محاکم لکو کبلی گرندی د
 غلجی طرایف تر غزنی پوری دده پادشاه سخی می او په ابدالیو کی تر ستیانہ او ہرات
 حکم کا په شمس البحری شاه حسین بنبرو کا او د بہادر خان په سالاری
 د شال او بدوب ولایت فتح کا او پد کال ۱۳۹۹ ھ پچیلہ پادشاه ظل الله تر
 دیرہ جات فتح کرل او تر گمرلی صفا کرل اوس پردغور تو لو فکو دده سکھ
 دده او حکم ی ساری پادشاه عالم پناه پدارک کبلی د قند باغ قصر چه نارنج باغ

بلند پند و اندیشه در بارگاه پرتب خانه کناد به مجلس کیمی علما بح کبری ادشوار و فضلا
 به لوی زنده محمد بهر تک کاتب ددی کتاب هم پدی مجلس کی سیم ادبیا شاه ظل الله اشعار
 ادبیات بقیام کاتب هم ادکتاب ددیوان ی مرتب سوی دی کله بهر پستو اشعار و ای
 ادکله فارسی شری ندر هم میل کا ادکتاب دیوین استاد العلماء ایا محمد تهی قرات کا
 بهر سهو و سقیم تنی زایل کا ادبیا شاه به اشعار و کن بر سهو لیده شی ادعلای قول
 به بزرغت او دعاست قایل دی ادصاح ته مایل هسی دای محمد کاتب دی کتاب
 به یوه دسوخ دپا شاه ظل الله به قهر کن مجلس او فضلا ادعلماء راه قول ناگا
 احوال و سوچه تا صد راغلی دی او پیغام ی لدیری شای راوری ملازعفران
 دبانندی و لوی یوگری پس برینه مجلس ته راغی ادزیری دفعه دشال ادوب ی
 و کا ادو دینوز می عرض کرل
 بیت

صیغین پادشاه دمحنت نداده کوری دوزیری ی راوری دی حضور ته	چری فتح به بکر و ربوب و شال کا فوز عفران انعام پر سر عفرانی شال کا
--	---

شاه عالم پناه نزر عفرانی شال در کا او به دغد مجلس ی تدر حاضر نیو ند شاونر
 شیدل ادبیا شاه به انعام بر بلند سول هسی دای محمد کاتب ددی کتاب به

پادشاه جهان پناه اشعار دیردی او و دل در دل خوروی ، الله یوفی نعمه

مجموعہ دکنم امپوریل ملوک عظام خان خان

عزل شاه حسین دامت سلطنت

بلیانده دی دغو پیاو چور کوم
 بلیانده دی هس او بکی را خیری آری
 د فراق پیری می معیوت و مری ته
 پو حاصل دی هم ناب دیمد دیری
 د باهوشی می و خور شیگر کنی

پد تیارو کی د هجران ی تا دور کوم
 ستاد فکر یزداد کنی تل عبور کوم
 بیجهان کنی رسو کنه منصور کوم
 د بلیون فکر یزده کنی ناصبور کوم
 غمازانو پد غمز و غمز و بهجور کوم

خلق یاز ماد عشق پدلیونو کا

زہ حسین محبت ہی مشہور کرے

ذکر و شاعر شیوا بیان محمد یونس خان سہی روایت کا زما تر بورجست ہونا
 چہ پہ منسلک ہجری پینورند غلی و مسم و ہلندی پختہ کن محمد یونس خان شاعر
 شیوا بیان ولید او دہدا شاعر میہام کر محمد یونس پر دغدا قال یویرش من توان و
 او بد قوم موسی خیل و پیر یلاری نوز محمد خان لد موسی خیل و کسی دابہ سر غلہ

و هم تیر من او سید محمد یونس بد پیسور کنی علمونه او تا بوند و تو تس او بد بخت وقت چه
 عبد الرحمان بابا شونیدی و د بخت شاد سو او د شاد یوانی جو را چه دیر نزل
 ری و پختیر کنی معروف سو محمد یونس مهبان دوست او کریم سری دی سافزینی
 پختیر کنی پر دیره اوسی او کد شوک عالم او شاعر دده کرده وری دیر قدری کا
 او بد عزت داری او میله نوازی کنی جنت کا رحمت هوتا حکایت کا چه محمد
 یونس بچله دیر دکن دیر باقر کریم او بره وری ماته دیل چه یو دن شید لادو
 یو دن چه جدیو د بخت ی زما عزت و کا او بره وری هی اشعار برار اده
 یل دغه دوه نزل رحمت دده لدیوان ماته راو پل چه بدی کا به کنی
 بت هانم کنی تعالی د محمد یونس خان شونیدی او مغزوری

غزل

خدا بیا موند شیرین وصل و دیر چا	خود اندو پیمنه باندی سر چا
پیدا حسن بلید شمس و قمر چا	دشمن بتی ساله صفت روزی نوی
را کا وه به دد لبر دور خبر چا	لد پدمی خیل مهر رهبر نوی
دوباره بد یا دواں شکو غیر چا	مدا استاد زلفو بوی تر شام شوی

پدصال لیس غنا بستر کو دوری | چه آسان دل یا سوزد کمتر چا
 بایسته یی بد نحو می پکوریش | تو جلد تهنوت نشی نه بر چا
 جدایی بی حق در ترحم لک کنه بر کا | چه نوشی دو حال شد و شمر چا

و لرص تدی کا و و سپاره یونس

مقصود دهد دی میند فی بد مینر چا

نزل و لا ایها الظالمه حکم ه

شیرین یار خا دوا بستر کو تودی | چه ی نور د ستر نوی نقد کوردی
 پدینا کمز چه بنیاد اشنایی ه | بهیغه و جدایی پوزی پوزی
 و او یلاد عاشقی لهر سحره | ایوی عاشق ویزار له پور و مردی
 کد بیدر شانه زبانی و کوم دی | ستا و حسن خبر ملی لور پلور دی
 دمحنت جوی ددروند و بازی کنبینو | خوا عاشق تر دراند بار ماند و نسیم دی
 بادی بجم و تهنه و گردنه نرسیدری | بعد شک چه ستا و تنه پر بری پوزی
 چه و عشق شرعی نوی پوگل مین | بعد زه لک مرده و نسیم کوردی

زه یونس چه ستا پیمینه بنر سوا شوم

اوس پد بیارتد جا و اتد راتد پیغوردی

و کردش از زمان عبدالقادر خان قبل
 چه در میان خانان و قتل بوی ای نواب محمد ابد
 هجری روایت کا چه در خوشحالید قتل نمرید پس عبدالقادر خان به ۱۱۳۰ هجری کابل کی
 لیدل شوی و چه در خصلو و قوم خوالا بل تدراغلی او دما روانو دتیرید لو خبری و بنگین
 پر خالوئی و ایی چه عبدالقادر خان غنبللی او کردی خان و دشتکو خانان کی تابع و او دود
 که به سلطنت هجری ۱۲۳ دجادی اتاشی واقع شوی و اوس چه دغد کتاب کوم ماته
 نه و شکاره چه داخان به وفات شوی وی که نه نویسی کهنم چه وفات سوی بوی خود چه
 اوس کی چا در زمانه خبر نری راکری که به مروی خدای دی و بجنبی هجری و ایی به
 عبدالقادر خان به هندوستان کهنی هم عمر و ندر کرده اوله به نقشبندیه طریقت کهنی
 سو متعبه ار پارا سمری و چغانی او مشه توب کهنی انصاف کا اول خدای بی ترس کا
 عبدالقادر خان دشر دیوان لری او دیوسف اوزلینی مقصدی به ۱۱۲۰ هجری نظم
 لصفوت نامدی هم به پشاور و کنبه او شیخ مصطفی الدین سعدی کستان کی به پشاور او او
 به ۱۱۵۰ هجری یوبل کتاب نظم کا چه نوم کی دی حدیقہ ترک دغد کتاب ما به ۱۱۳۰ هجری
 هجری که صدر الزمان بهادر خان وید چه د مولف به نسخ و بهادر خان داست
 هجری روایت کا چه به دیره ما دغد کتاب و موند چه دیو خشک چنبط کهنی و نقل کا
 چه عبدالقادر خان لطر لیت نقشبندی کهنی خلیفه هم او دیر خلافت کی کا او دیر

شادی کا شیخ رحمانی سعدی راہروی پخلافت تاملی و عبد القادر خان شروع دیر
 دی فواب محمد انوار دودہ سلی غزلوند لکامل راوپل ادس زہ دلند لہ صدیقہ ترک فخر دودہ

غزل

یو خوش شوند نقی کا دم

پکین غم دخیل اشناوی تل تل
 تری محروم شوہ پہ شوکانی میل
 شمع تاہم دخیل سوز قصہ دین
 دالبہ پری معشوقی و لگول
 کدی مخ پہ پلو پست و مالیدل
 شمع اور پتندی بل کر گرزیدل

دیرغ نور غولند لیری تولد دل
 شبنم وصل دگل یا موندہ خاموش شو
 بند پہ ژہد قلم شودہ پہ مجلس کبر
 عاشق شیخ مذہب و مشق بسوز
 فانوس پہ پردہ شراغ عہد تہیزی
 پچاتم پروانہ چری خان و سو

درستد شپہ د پیار و عبد القادر کو

تہ بی غم پہ پالنگ بازی شمل

غزل ولد اریضا

ہمیشہ ی غم کوہ د پر یو تلو
 غافل شدہ دیو شرکوہ د تلو
 دہو مخزن ندی د کتلو

شد خوش دیا د شاہی تخت نخلو
 ہر می اوس کری پچٹلو موروی رپی
 پیشہ ی ہمیشہ دل آزاری وی

خدا

خند تلوی چه زردوز جامو کبر | چه غنای یی خلق داسی
داخل دسوره یافت ناکهانی دی | چه بیخ کوی غلامیزی

بغده زید عبادتا در چه مردوی

پیکو کل دندندی دسا تلو

ومن رابعیا تل

وقت دختران و وی لیدل | پوشو بلبلی چه شره بدلی

نوازی خستدوی ویی نرای | چه بی گلونو و پاییدلی

ذکر دصدا اکابر دوران بهادر خان ادا م الله بکانه | پدی دوران بقند

مشهور دی پد بهادر ی آتور یا لیلو الوی موعون دپاشه ظل الله بانو | اود بنکوسا

دشال اود بوب کلاوی ی فتح کا اودیری ی ضبط کا دبری سندی سرخواتد چه ی

کا به خد خای اخلی او بری ی لرازل پد برضدی بقند برکشی قتل خلق پیر

اود محتاجان اوفقرا ی پدم اوصحات مایه دی دجود لاس ی زر بخش دی

هر کله دغریا نو دتگیری کا پادشاه عالم پنا دشا دصین ی پد بولاب کا اود

عوام ی پد امیرالامرا یا دکا خان عالیجهان پد علومو کبش عالم دی اود به اشا

بی نفیر مشرا اوعلماء پلاس دکریم پالی اوبیچکله ی مجلس دی لایفو خانی نوی

عجله نبی پدوران طاق وی او پیا بندند پد علماء تد حاتم دی جده لسفده راسی علماء او
 شوا سیله ها او دوی تد بندنی و ه خالق تعالی دد اگریم دوران او حاتم زمان تر دیره
 خروندی و ساتی آمین یارب العالمین بسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک غفر الله ذنوبه
 و ستر عیوبه پر خان عالی ملکان دوی کتاب دپاره لیکلوا اشعار و فنی مانتد نوه بدله راره پد نقدی
 خت کوم پر کتاب لد ذکر خیر ددی حاتم زمان خالی نوی او هر شک چری و لولی دعا و
 و کا خد بدله داد و بدله

لله شهنم خاشی
 پد عنم الهم خاشی
 تنگد پر چیم خاشی
 پد سرو مشکو کوی
 گل پد ادر بلو کوی
 زیب پد کجبلو کوی
 لله شهنم خاشی
 عاشق رسوا مکوه
 راشد جفا مکوه

بیلتون د زوردی تر لیموی سهار نهم خاشی
 د امر د یاقوت می پلمن کنس تا پنجم خاشی
 گوره لیلی باران داو بنوستا پد چیم خاشی
 راغلد لیلی پد شینکی خال نشا پد گلو کوی
 سهار چه وزی سیل کا بربغ پد بلبلو کوی
 ملای سترگی ی کا تد پد ویر تر لو کوی
 دژ و بل درید وینی پد هرگری هر دم خاشی
 سبکی بخلی د باغ پلور محمد نیا مدکوه
 و ربیت سوی زده می دی سین پوری خندا مکوه

زیم پتنگ تری دیوه ما جلبلا مدکوه | | نورظلم بیا مدکوه
 ییم تله عشقه لیونی پر ما ما تم شاشی | | غم اولم شاشی

ذکر د شاعر حقیق طالع محمد حق یو پلزی | | په ارغسان کی اوسی دیار محمد یو پلزی
 نوی دی اودوی زمانی خوان شاعری په عمر درویشت کلن دی صرت ونخی
 پر طالع محمد نور بریتش ویلی دی په فقه او منطق هم یو هیږی کله به قضا تر د راسی
 کاتب الحروفی وینی او مجلس در سره کا عشقی خوان دی او زړه یی له لاسه ایستلی بخل
 محبوب پس ژاړی زاری کا گریانی کا در دهن زړه لری او سترگی داوینکو دکی لری
 مینی سی په اوسوی دی په کوره کلې ورکوی سوزناکی بدنی لولی او کله به د دوندانو
 په دله کببونی مجلس ژړی او مخچن زړه ند چنلونه ناروغه بللو سوخی زمانه دده
 پر ژوانی افسوسونه کا او عشقی جنون تر رسیدنی دی بالبداهه اشعار وایی او
 د زړه درد په سوده کوی یوه ورځ دکاتب الحروف پلور کس و او مای د حال پوښه
 کوله د زړه پنځه کسبوت ژړلی او دا بدله یی بالبداهه وویل

بدله

لکه لیل په بیله گد بل ارمان نلری | | هسی بی یاده بله بیله عاشقان ند
 په ژړا کا ندیم بیله یاره بل مطلب نلرم | | په هسی سور سید پوینو بل سبب نلرم

بی یار نوزده نقواب مد نوز مطلب نوز
 تر تا چه مکان قربا نومدای نیاز مند یار
 لستر گو ادبی تو یومدای نیاز مند یار
 که تندی و ترش کد پر پردی اختیار نوز تازی
 زده در اعلی دی میلده سابعاره دی
 چه شوک من سی بی له یار بل ارمان نری
 تندی نموند گلو مدای نیاز مند یار
 زده می بی تا بدی ساعت دمد او توان نری
 غم د پیدا ندی بلجی اراه خاص ماره دی
 دزد لکوز شش نگ بد شش بیخ شان نری

ذکر درگزیده سبحانی ملا پیر محمد میاجی
 زوی دی چه ملا سرور له میا فقر الله صاحب شش استفاضه کرده او ملا پیر محمد لعلچند
 پلار خضی و موند دعلین مکان میاجی میرخان سر پیچگو بنی ملری و پدر شاه طل الله
 و در شاه محمود ادام الله و لستهم اصفهان تدولاب ملا پیر محمد هم ی هلمده و غنوبت
 اوله انفس میون ی استفاده کا او خلق دضای شریعت او دامام اعظم صاحب
 مذهب تدرا بولی نقل کا چه پلاصفهان کبنی میاجی صاحب لدرو انفس سره با حق کا
 او پدر دلا یلو علی دوی ملاست کا لکه چه علماء روم چه پراصفهان کبنی دی هم
 ملا پیر محمد صاحب عزت کا او پیر افغان ی لعب کا میاجی صاحب یعلم اخلاق
 کبنی یوماب کبلی دی چه افضل الطریق ی نوم دی او پیر محمد کتاب عقاید و او
 الصلاقیان کا پول کتاب هم لرند چه القرائض فی رد الروافضی نوم دی پدر

افزون طریق کنی و احکایت کنبی دی چه زه ی له سغد کتاب و لدت قبت کاندم چه دی
کتاب کنبی یادگاروی حکایت

دی لداره لوی ولی و	شیخ متی چه خلیلی و
لوی شبتن پداستغفد و	یوه دوع رو ابرلار و
یوشید نو اوزگار	کرده ذکر دغفار
لاری محکی وی پرستی	پردی لاروی تبرکی گتی
چی صاف کپد لار	دیری شتی راغی دویدار
شید پد شید بی نواری کره	یو دجان به آبای کره
شیخ متی پد زیار اختد	ده بدلیه پتوره شید
تولد شید به هم بیدار و	لرا صد به بیزار و
شیخ متی تده پگفتار سو	یو و شید را تیر لمار سو
دومره روز رحمت پر شکر کی	ای و خدا ی لایه انقدر کی
تد قدوه و صانیانو	تد با داری و دلیانو
دهر چاکل البصدی	ستاد د خاری مرزودی
پد رحمت پد اضطراب	پشوپوشی تدر بخواب

پاکوی دلاری گیتی	په دی خاور و شادی گیتی
داسی دوی شیخ مستی	دمولا عشق بیستی
چرخ دست دخلق الله	یوگری پدیوه ساه

تر برقه بهتری دواره

زده کړه دافره گوره

ذکر د شاعر خوب گفتار الهیار افریدی عبدالعزیز لاکه سی روایت کاچه د شاعر پد
 بوری کبش اوسی اوس د خلو میتو کالو پچر دی دیران د شعر لری کلامی شیرین دی لکه
 غسل مادی عبدالعزیز لاکه د غزل را کاچه پدی کتاب کبش ثبت سی

غزل

چو تا بچم کبش بندوان سیم را بهر بد نشم	د بلیتون او بنی تو یومدی پر پر بد نشم
بوی تار د عشق بچم که چه زما حال دینی	شده بی بر وند عشق دی شیخ پر پر بد نشم
مردی پروت سیم دگدا پشخیر نظر نلوی	کرمه هم بی نیار زیاره تا نظر بد نشم
اودی دینی راته بل کاسینی ویت دکره	تا دوصال پر اولو سوری جیگره بد نشم
که جفا کاندی که وفا پروت دی و درند جید	ساله دبار جید مخ نکریم پد بل در بد نشم

الهیار و لاری پد دبار نظر دی غوایی لیلی

کرمی هر خور دتی شری زه پر خور بد نشم

ذکر و صدر دوران بابو جان بابی در کرم خان بابی زوی دی پر پد انز کبسی
 اوسیدی بهند وقت پر حاجی میر خان علیین مکان یقظه بار کبسی دکلانانو لیکر مات کا او
 گرگین خان ی و اثره بابو جان بابی در کلات دیر غنبلکی راوستل اوله ماشوری د
 قند بار سار سهار وینو او بهند وقت پر ی گرگین خان مرکانوی پر کلات کبسی د حاجی میر خان
 در خوا حکومت کا هسی و ایسی محمد کاتب الحروف پر پد کال ۱۲۳۲ هجری پر شاه محمود پادشاه
 د پادشاه دوران شاه حسین وزیر بکر و کاوده او اصفهان ته دی دیر غل غریبیت و کا
 بلو جان بابی سره در ضلعو غنبلکیو کو انا نو پر دری زده قند سهرنگ او توخی او ترکی او
 خنی اکا خیل را غل قند بار ته او شاه محمود سره ولا پر اصفهان ته پر جنگو کبسی بارو شاه
 بابی هسی میراند و کا پر رستم دوران ی هیرکا بابو جان د میاچی صاحب شاگر
 مرید و او پد ۱۲۴۹ هجری ی پد شوی دشها او گلان بهند قصد نظم کره پر
 پشاندی نقل کا پر مجلسو کبسی د کتاب مقصص العاشقین نویسی او بنده بند شوی
 ری پد دند کتاب کبسی د عشق تو صیف کا او هسی و ایسی
 شوی عشق

عشق یو هسی تور یالی دی	پر پر هر خای ی بری دی
د عشق اور هسی سوزان دی	پر سو خلی ی بهان دی
زیره بی عشق کله زیره دی	پر بی عشق زیره دمره دی

کله صلح گهپی جنگ	ندی عشق پدیوه رنگ
چردی نور بر شات غسل	پیتانده کاندی متل
لش بی مغز یولادی	چربی عشق سرکه دی
هم هر زره سزاوارندی	زیره بی عشق پکار ندی
کرمی پغوه داهل غلری	چرم عشق و کاتیری

دیا کانه عشق سزادی

امانت داد مولادی

کرد افصح دوران ریدی خان مهبند ریدی خان زوی دی دغیاث خان او
 د مسعود خان مهبند لمسی دی پیر کلمی د مهبندی پناحد بالاسی عیثا خان
 د حاجی میرخان عیلمین مکان پیراز او ملگری و او ریدی خان او س تکره سری او
 و آشنایان و همباز او د مساز شاعری د پادشاه ظل الله فتح کبش عزت ری او د شوکت
 او عنت خاندی پیر آشنایان و مهربان دی او د کاتب الحروف مجلسی دی اشعار
 ی خوانده دی او د بلاغت علوم سی لوستی دی پر فقه او تفسیر او صرف و نحو کتب
 سی خبر او پوره لوستی پیر طالبان ی صل و مشکلا تو ضعی کاریدی خان پیر
 ۱۳۶۰ هجری اصفهان د ولایتی د شاه محمود سن صحبتونه و کابیا قندار قدرانی
 دیو کاتب ی پشراح و حال او جنگ و د حاجی میرخان او شاه محمود و کنبلی د اکتاب

شماره بیست و نهم ی دی محمود نامه کلد پی دی دیا شاه ظل الله پرخ کنس
 ولست زر طلا دی صلده و موند لدر طبع کنس ی هسی جوادی ت پرود دی په سغد
 صله ی پیو تو در می پریارانو او آشا یا نو نثار کره اوریدی خان غزل او شنوی
 اور باغی پخل دیوان کنس لری او محمود نامه ی هسی خبر بد کتاب دی په اکثر بیتانده
 ی پیچلو کنس لوی درگین خان گرگی دوش لودقه داد اصفهان دفتوح تو نقلونه
 لستول کینس سده هسی وای محمد کاتب الحروف په مالد ری دی خان هم در خواست دکا
 په په دی کتاب کنس د محمود نامه ی شخیره بر رخ ثبت کاندیم ری دی خان هم ماته
 د کتاب یو باب را کا په درگین خان دوش لودقه ده او سغد مالد و کنس توفیق الله تعالی
 شنوی نقل لدر محمود نامه ی شخیره

پد بیان دوش لودگرگین خان اودمخ وصفت د باجی میرخان علیین مکان

خوب روایت درگین خان دوش لود
 مخنی مکی د پاک سجان ته وند
 درگین ظلم بد احوال د بختون
 درگین خان ظلم ستم د پاره
 جوړو ستم او خپل شعار ندر پر دی

اوس به نو نامه حکایت کریم دینو
 په میرخان تلمی اصفهان تروند
 پاچا تکی عرض کر قول اقوال د بختون
 پاچا ویل زد شوای کولای پاره
 کدی مغزول کریم قند بار د پری دی

گرگین خوگر دی گرگ ضو ظلم سکوی
 زه هم خالین بیم چه بد حکم گرگین
 ندید اسلام کی جان پابند گنیز
 بیریم زه چه فدای کی قهر بکاره
 میرخان و یلای حسین پاچا و گوره
 گرگ ایلد که پرمد سوشان
 مود لوطت نصرت چه کرو بنیامی
 داخلورم واردی راحم سلطان
 کد پاچا نیری داد خواهی و مظلوم
 جور چه دیریمی سلطنت سی بر باد

عربیه الملت یسقی مع الکفر ولا یسقی

کافر کولای سلطنت سی مدام
 مگر ظالم خوشی کرای سلطنت
 چاقه چه زده ی وی پمهر و دان
 سلطان داوره پنبی غور و داینا

مینی توویند هم پیوند شیر
 نامسلان دی ارمنی دی بدین
 ندنفرانی ند لایسی بیرنید
 دسلطنت پر ناکورسی تیار
 حال و حاکم اور عایا و گوره
 جور و ستم کاندی مجید گرگین خان
 صبر پر ظلم و ظالم ارمنی
 عرض و ظالم لدا مدکریم سلطان
 ظالم حاکم کا ظلم دیر بد محکوم
 دظلم قصر پینا بی بنیاد

مع انظلم

کد وری داد نوی جابر پر انام
 خاق رحیم دی ورکوی خدمت
 دندای عیال گنهی پر محکد انسان
 مکر ستم و خلق الله پمهر چا

دستمگا رو پای و رانی دی خراب
 د مظلوم آه د اسی کاری دی گوره
 لمبی به بلجی کا دظلم پکور
 بای ظالم چه رحم و کا پچان
 سلطان گوره پر خان رحم و کره
 پا پاتدهی دنیا و کره میرخان
 گرگین پرینه قندمار کی ظالم
 گرگی شانده کا چه کری غوار رعیت
 میرخان خولدی ولا چه مجاز له چه کری

دظلم اوری کا پخپلده ترا ب
 چه اوری نخجی دظالم لکوره
 توله بد کا ندی بنیوا پدی اور
 یظلم خوار کی فیضان او بهان
 خیل کلی کور چه جور مدور انچه
 خو غوبی ندو اوریده و له پچان
 نئی کر دفع لاس دده له عالم
 دگر کبچیر خیری یظلم و دشت
 رسول و خدای تد پر گری داد خواهی

داد خواهی میرخان پیمبر د سید الانس و الجان

ولا هی و پشی پیشر کا فراید
 ست پر امت راغی دظلم دوران
 پیستون خوستا پر نامه خان کری فدا
 و تر غوره دوی تد دظالم له لاس

رسول و خدای تد چه سو قوم بر باد
 واوره رسول ددی قوم فغان
 ای غیر اناس واوره تدی ندا
 گرگین ملنجه دیستون و باس

تا پناهدی کلمه کوی پیتون
 زک و نهون خود اسلام دپاره
 مد موکړه هیر خیر الوری رسول
 او بنکی می خاشی پر درباریم دلاب
 یو ولد نظر وکړه پر مو پد پر سو وپ
 ست لطف و حسد دی شال پر جهان
 لدست نظر نوی خراب سو پیتون
 راغلم لایری ستا د بار ته نخی
 پد پر پیتون قوم نزل کار همت
 لاس و ظلم ی لکریوان فالند
 ست شریعت سی بیعت منج د پیتون
 داعی دی سوال دلاب در دتد سید
 د قوم حال کرم در دتد عرف پادب
 بیلد تا طری پیتون خوا لکری
 و تر غوره زعفران نام و ناموس لیدد

نه بسی بیو کله تا ندر استون
 ستا در باب ستا د سلام دپاره
 خیر کومین نور الهی رسول
 قوم سو پاد و د ظلم قبوله لقا
 و ظالمانو ته تر خود یو پر
 بر خراب زی دی ستا چمپروان
 پاد و د ظلم تور کباب سو پیتون
 ته می شفیع سد خدای غفار تد نبی
 کبری ی خوندی پنچن مر همت
 و پج سی د ظلم د گند و خیر و د نیا
 و رک سی بید او کم سی رخ د پیتون
 محتاج د تش و لبر نظر ته سید
 تدی باد و د کل عجم ادرب
 تدی ملهم و خور و زو پد پیر
 کبره بی نامو سو ظالمانو بر باد

سر ندر اچو رتد ز موب حال و گورد	د ظالم ظلم بد احوال و گورد
ندی تا شرم و یاستد نبی	ند شرم کا ندی له عیسی ارمن

عرض من د حال و تا و تا ند پیشوا
بلجوک موند خوالگر پد نیا

چو میرخان هم عرضا حال ظلم	خوب لیدل د حاجی میرخان پیدیند طبعه کسبی اوزیری د نجات لظلم
میرخان پنجوب ولید صلیت اکبر	سغذ شید مات سوتوره دال د ظلم
وی ای پسین بدیری نور شغم مگوه	چو ور سره حضرت فاروق و عمر
ولا پند قوم نه د ایزی کره زر	قوم د خلاص سوکرت ماتم مگوه
بیتون بد خدایا د ظالم آزاد	چو د ظالم سوکم نعتقان اوضار
خدای بد اقوم کا پر هم ودان	ند بسی ننگد اوزا موسی بر باد
تلج د خدای بد پندگی کوی لوی	نوم بدی ویند مجا بد پر بهمان
خلع د خدای بوی جاری پا خوا	خول بی نکا مرید پلید و رنجور
خوی طره وی د اسلام پد بگری	ورکوی دوی بد پیدی لاره کی ماه
	ند بسی ورک نوم دوی قوم لندی

زیری اوریدل دیرخان اوفتوا اختل له علما و

ازیری چه واورید میردین خان پناک	خوبن سود بنو پد پشمال کلام
بیای پدا کرل علما د حرم	مفتی قاضی اوهم پیشوا د حرم
حالی دظلم دگرگین کا بیان	فترا ی وغربنده لدوی میرخان
تول علما ددین فترا ی وکره	بسی تحریر سی انشای وکره
چه دظالم دظلم رفع روا	پد تیر چه وی دی له اسلام سوا
حاجی میرخان راغی وطن تدبل کال	قوم ی ولیدی دظلم پامال
پد تدبیر کنبوت چه ناموس وساتی	تنگه دقوم کا پد تنگه خوئی
مشرانی ولیدل دقوم لیسلا	ودوی متی ووی دحرم ماجرا
دعا ادخوب اوهم فتواد عرب	قوم ی کا دخان دبنو مطلب
گرگین خبر سو چه میرخان تلمی	وی کتله چه افغان تحکی
ظلم ی دیر کا پر خوارانو دقوم	خان ی کا گری دغجوارانو دقوم
شرانی زراوتل پد صبر و پد بند	نافعین ی کرل بقوم سر بند

مصلحت دیرخان او قرآن کول د قوم او بیا وشل د گرگین خان

پیشانۀ قول سول پنا موس او پدیت

له جوړو ظلمه د ظالم لارمنی

بل بادرخان و د بادرو لمسی

یوسف را تلول کړل د سیوری هوتک

گلخان بابو د بل و نوز بهیچ خان

کای خو انا نو د لیکو کومک

تول سره یو سول په کړی مگرگین خان

پښتو جو په پرگره جیانو نا ورین

قوم کا خلاص نظم جو رغفار

قوم ی لول کا ورستی کر نصیحت

خالق دی نکا پښتون قوم برباد

بنایي په دساتو خانو ن له شر

حاجی میرخان و کا تدبیر مصلحت

تولو قرآن و کا چه خان کا خوندي

سیدال ناصر او بابو جان و بابی

میاجی هم راغی د میرخان پکومک

عزیز نوزی د دلا رام په لوان

راغی لغزو و الکو د جلدک

بل جیحی خان بل ی زوی محمد خان

یونس کا که و کایر غل په گرگین

گرگین ی مړ کا قول کرې سوکستار

قتل مړدینو حاجی میریه مت

په ظلم و مړ اوسی نوم ب سو آزاد

پا چا ظلم دی خو بهی تو کا لیکر

صفا یدان دیک و له لیکر و د شفا ه	سبا بد راسی پز رگونو سپا ه
نه بد پیتون پریدوی پرینج و جهان	ورک بکا نوم تنگه نېان د افغان
د سمن قوی دی راسی کی اتفاق	خان موچیتو کی لیری کاندی اتفاق
یقظه بار کښی راته لکړل خانان	له قوله د قوم اختیار دار مشران
هر قوم ورکړله خو نان تورایلی	قول و غښتلی تنگیانی جنگیالی
شل زه به سول پینج کی د بنار	گرده ولا پ و د میرخان بگفتار
میرخان انصاف کا د پښ بیری شتر	قوم ی و نه لکد زوی او کشر
په داسی کار و کا حاجی گرندی	د پښتو ناموسی و کا فو ندی
کال دیوسل نونس اوزر پشمار	خلاص سول ظلم د گرگین قندار
دلهم پای دی سی و ران عالم	زدی لظلم خو و دان عالم
دلهم اورچه بل سی سوچی جهان	پکښی کباب سی ستمگر قالمات

نظام جفا کوی پر خان ند پد بل
وین هر خورک سزا و خیل بد عمل

ذکر د عالم کامل ملا محمد عادل بریخت
 او ستور سړی دی خلقت د سبزلار بنودند کا پد سبزلار وک کښ اوسی او
 طبا نوتد درس کا دده پلار ملا محمد فاضل هم بنده ملا و پد روضه ربانی کتاب
 ی کښلی د ملا محمد عادل هم یو کتاب نظم کړی دی چه محاسن الصلوة ی نوم دی
 او د لحاظ مسایل او ثوابوندا و د تار کښو غدا بوندي پکښ کښلی دی د ايو حو
 بیونډ له هغه کتاب دلته را نقل کوم چه یادگاروی

بیت

چه فرض کښی کېا لاندی	هغه خلق عاصیاندي
دوی بی شکد کا فراندی	چه فرض نکاندی نقد
که طعام خوری حیواناندي	پروای کړم زده ی نوی
چه فرض نکا ته کساندي	علم فرض پر سړی دی
پدوزخ کی فاسقاندي	چه پد نقد یو طبع نقا کا
له هغو چه فاجراندی	خدا پناه امان خواهم

له هغو سره می گډ کا

چه شاهد ایما نداراندی

ذکر د شاعر شاطر محمد طاهر جریانی و محمد علی جریانی نوی دی
 پتقد بهر دکانداری کا د بنکا پور سود آری لری او هلندی خوش طبع خوان دی
 طبع ی سزل تدایل ده او کله کله بند اشعار هم وایی اچلو کلو پیمتنگ کنی
 د پلاره سرد او سید لی او هلندی له املو علما و فخری دوست و کا او علوم دینی
 ی زده کرل دکاتب الحروف سر آشنای لری دکان ی فامند لزعالا نو مجلس
 وی دیار لوزمه خوش طبعی او طرافت کا هسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک چ
 یوه ورخی یو یار دکا ندرانی چ نوم ی دی محمد عرفان پتقوم لون گا ندی
 پتقد و طبع لطیف لسا عا لوزمه آشنای کا او پخپله هم اشعار انا کا محمد عرفان
 ده محمد طاهر بهر طرافت کا او لطیف نکات یو بل تد سن وایی محمد عرویل سر کا
 و محمد طاهر مز پچس او وینا یم خویژ اثر د مجلس تلید لکزی او نذ القیبه
 مؤثر مصداق بنکا رو کیزی پد سبیل و سزلی و اقلعه چ مجلس کنی و دیله

قطعه

وایی واپر محبت کا ندی	یوله بلده دیر اش
پخلو دی صاحب سوم	تا صحبت نکرده ضر

محمد طاهر چ طبع طرافت پسند لری او هسی نکات بند ادا کا هسی قطعه جریانی کا

قطعه دو اید

صحبت دیر از کارگاه گوره منکر نشی دایر

تد مخد بغدشی دی اوس انسان سولی بشر

محمد خان لطافت له محمد طهر پو بختد و کاچه ستانوسم طهر دی تو مطهر ندی

بیت

محمد طهر سی بیت دو اید

زه و خان و تد طهریم خود تاند مطهر

ذکر عاشق پاکباز و انای راز ملا محمد ایاز یغازی د دنیا ناک دی او پنه

او درع کبخی ریاضت کا او پطرقت کبخی مریدی د میان عبدالحکیم قدس سره

الغریز که شه هم یا صل د قند بار د بنا رسا کن دی مگر پیمیا شتو درک دی لکوره

او سیاحت کا او پخصور د بزرگانو حاضرین دی او پگو بنو کبخی پچا دت بخت

وی نقد کاچه ملا محمد ایاز پد شپو شپو وینس وی او پرد بختو او غرو گرنه

ذکر کا دی او دخیل پیر دستگیر پر مخ راسی ژپا کا ادی وینا کاچه تابه

د مظاهرو د جمال او کمال نلرم لکه نه تهنتم ملا محمد ایاز بنده آواز لری او کا

کله پخیل اشعار یغنا سره لولی خلق ژپا وی او دیوان د اشعار وی

د یرستین دی او نکات عارفانه پکینن شه سی روایت کاچه ملا محمد ایاز اکنه

پیغمبر و کین گزیده ای او دغو و هستی او خوشخوار حیوانات ده تد ضرر ز سوی ملا
 عبدالحکیم چه دده شاکر ددی هسی وایی چه شومیا شتی می استاد نرائی کورتد
 اوزه دده پتلا بن گزیدیم پیغمبر و کین یو خای می ولیدل دشر بنانولو مگد چه گزی
 او یو دبله سنگولی سردا چوی ماخان پت کا او پیغمبر کینی پنهان سوم چه شربان
 و لاری همد خای تد ور غلم او هلتدی محمد ایاز و موند چه پد را مد خوب بیده و
 او پیغمبر و هستی حیوانات تو پیغمبر هزاره و در سولی بلکه وینس سوی هم ند و ما چه لنجوب
 وینس کا او واقعه می مرتد بیان کا ده دوین همد پد چه دزدای پنجبت و دان وی
 د حیوانات تو پیغمبر بنونه و رانیزی د حقیقی انسانیت مرتد هسی هسکده چه دیوانیت
 لاس هلتد نرسی او لکه نفس اماره چه د تقیض مطمئذ ثقتی اد فای کین ی
 بخشی هم د حیوانیت پد در باب کینی لاهو مخلوقات د انسانیت سره جگره منی
 کرای او لکه پرتدی ثبنتی ملا محمد ایاز د شعر غنچه دیوان لری او دیر بند عارفانده
 اشعار ی کینی جمع کرمی وی چه زهی دغدیه شو رباعی پد بیان د عارفانده نکاتو
 رانقل کا ندیم

رباعی

دغه بند ده پد دنیا د انسان بر خند	دغه بند ده پد لری د عرفان بر خند
دوری پد شروند کین د تاثیر هیوا بر خند	دخند زده چه ندی همد عارفان دی

ولد

رأسه ثعلبی د دنیا خون آباد پر صحرا بهی بی کوزه اوره بناد	محبت د آب و خاک دی بی بنیاد کد زر سپین وی د خدای محبت
---	--

ولد

مکره چا بانزی تیرند پچغا د خدای کور و گند ز پچه و صفا	زړه ند خو بن کړه د اینکې در شپا د خدای کور مورانه پد ستمو
--	--

ولد

بغده شوک د خدای دینی لایق ندی شوک چه خان ی نکا بهر خدای ندی	چه د خان پیغم اخده وی عاشق ندی یا به خان یا به جان کا پرستند
--	---

ذکر د لوی واعظ ملا محمد حافظ باری ندی د عالم د محمد اکبر باری ندی د
چه پقتزار به کبند خواکینی اوسی او علوم مرو بهی لوستی دی فقه کینی استاد د
او بیجام گانو کین و بهی پوړخ و عطا کا نو پوړ عطا مشهور سوی دی کله کله
پن خطبه کینی خپل اشار هم وایي چه نول نصیحت دی یو کتاب ی کینلی دی چه نول
ی دی تحفه واعظ او پدی کتاب ی د تقوا اوز حد و عظمه کینلی او خلقو ته
ی امر به معروف او نهی منکر کړی دی محمد حافظ واعظ پر شپا ویلو مشهور دی او

د پادشاه اولو یا نوبت کسب هم دندای امر بنکاره وایی او پیاپروا نکوی
 پطراقت کسب دیان نوزخ صاحب مریدی او تدریس کا د اولکامو فقه پتقد بارش
 لاهان و علوم ی له مجلس مفتی مونی او په حلقه دنده دتدریس ی صاحبزوی دا و غطفه
 بدله ماراواښته او نقل می کړه له تحفه و اعلا تحفه چه مسلمانان ی ولوی

بدله و غطفه

کدی زړه عزاهې د بخت کلون
 وطن موبل دی آخر مو پریشت
 د لمره او کی پامان خانون
 چه کړی حرام سفد باطن کی ددی
 په لویه درج بی وی تو خوشون
 شاوږب کوه صبور پکار سه
 چه بی تو بنی نی پیداسو دون
 خدای بد و تاته په عفت و گوری
 بی جای میده بی پروا پلون

کم بخت مکړه پر دنیا و دنگون
 کم بخت موز یو ملیماند پر دنیا
 هم بد بید بوسی را معلوم یعقبا
 کم بخت مکړه حرام چه بدوی
 اعمال ی له لوله یعقبا کی رودی
 کم بخت مکړه حرام قرار سه
 دوشبند دین و په پدی کار بار سه
 کم بخت مخ د حرام پر لوری
 کد کد زړه غواړی بنایت بنی لوری

ذکر دلفرالدین خان اندر دلفرالدین خان و محمد زمان خان زوی دی چه
 پیرمانه کنی دپادشاه مجا و شاه حسین له غزنی راغی او یقیند کار ساکن سو
 پتختضا د طبع صافی چندیست د صدر دوران بهیا در خان و رسید او پسلک
 و ملار زمانو دپادشاه بطل الله منسلک سو تکلید چه شجاعت او بهادری ی
 یطینت کنی وه نو پد لبر و رتوی دپادشاه او بهیا در خان عایشان لخوا اعزت
 و نمود او مستقیم بلغانو سره آشنا سو دلفرالدین خان اندر پسر د اشعار وایی
 اوز موب د زمانی لخوا زمانو نو شوی گمانه سی دیوان د اشعار و لری او دلفر تخلص کا
 الحق چه دلفر پیرم ادب بم دلفر خواند دی او دیارانو او موزانو د پهنج
 کهن مقبول پدی کتاب دده یود بدله پیاد کار کا بم چه فرزند دده ییاد
 خانی نه وی

بدله دلفرالدین خان

که وی پد پند خوله جود غدی لغتار دینا چه در بنگاره خلیله زیبا غ دیر باکی نا بلبله لغز وری پند غدا میدوار دینا چه در پیننی دی غوارید ویر غون دی	دغور عاشق ژر اهرام وی د اتمکار دینا دغور عاشق مدعا داده که ژر اکی نا پهنج وصال کنی خوشنحالی محبو باکی نا دوی جینو پند ضایع بل کره اورون دی
--	---

زیر آرام پد درسته شپه کاندی خوبون
 دوی منو پر زره ربانی داغون دی
 فترا کا او پد نانو پفریا دون دیا
 عاشقا فوزی مات کانغین پنا
 پد وصال پامید هر عاشق اوسین پنا
 دینا وصال عین لوی اختر دیا
 دلیتون اوردی چه پدوی ستر دیا

پر هیانو هر شه دغم ناتاردینا
 چه پد ارمان دنا پسته زیبا محزون دی
 هر چه عاشق سی دهنو کله قرار دیا
 هر چه شیشه باندی پتری کله جوی پنا
 کدی داندی عاشق هر ساعت بیمار دیا
 یونو نور لعل چل بخت مرد دیا
 بسج نخو پیری دلیتون کاری پاردیا

دکتر برگزیده احمد ملا نور محمد غلجی مشهور دی پد غلجی او پد غلجو کنبی تونی دی
 دلا یار محمد زوی دی اوس پد پیچوای کنبی اوسی علوم شرعی دی ویلی دی
 و قد ریس کا پد عمر دیر یوخ سری دی ایتا کلبی او دقند لاری کنبی پنجه کاله
 د فاندان عالیشان د حاجی میرزا دارقینو او کربو بخو نواستا دو او بخو خدرا
 ته د سرا پرده عصمتی درس کا ملا نور محمد اشعار هم لری یو کتاب کی کنبی دی
 پنا مه نافع مسلمین او پدی کتابی احکام شرعیه بیان کری دی د کتاب
 کی کنبی دی پنا مه دپادشاه بهجت شاه حسین اوله معتبر و کتاب بود نقد اد اخلاق
 کی اخیستند کمدی دی ملا نور محمد اوس پد پیچوای کنبی تدریس کا تلمود شریف

اوجاری شریف اوهداید و کتر او طریقه محمدید او نوزم و جد کتب به تدریس لولی
 و انظم دده دی پد لصفحت کبئی مخمس

نظم د لصفحت

تد مومن ژوندی پدین سی زما یاره | | تد ژل فریاد کوه پد خو کو کاره
 استغفار تو بد کوه د خان و یاره | | تد هم خان ساند پناه غوړ نار

بیداری کړه پد سهار کبئی زما دلداره

زه وکام تد یو ویی کرم زما ووره | | پد سهار بیداری کړه آخرو کوره
 ابد تد می پچا نکبئی یا پد اوره | | پد ستا حال به پد تر رنگی له کوره

بیداری کړه پد سهار کبئی زما دلداره

چهر وقت له سلمان دلداری کړه | | پد درمید شپه کبئی دیره بیداری کړه
 هم پر خپل صورت و تراره هم زاری کړه | | د اخیل خان لکه جاب تر ی بزاری کړه

بیداری کړه پد سهار کبئی زما دلداره

تد دروغ الابلا مکه دنیا کبئی | | داو زیان دی زما جان پوچا کبئی
 ستا دیر سودی در تروایم تر پد کبئی | | لکاهه خلاصی دیر دی پد عاکبئی

بیداری کړه پد سهار کبئی زما دلداره

تد د خدای حکم مدغم و غاړه | | نیک اخلاق کړه تد طلب او بند خوی واره

تقرع کرده خیل صورت کرده و چه نامه | | | | |
تدله خفته ی جو رسوی تن دیجا به
بیداری کرده پسها رکبنی زما دلداره

تد امید کرده در محبت تد کجا جان | | | | |
در محبت دروازه خلاصه ده جانان
هر سه بار محبت ناز سی لاسان | | | | |
مغفرت پسها ر غور به لدره جان
بیداری کرده پسها رکبنی زما دلداره

ذکر د شاعر طرب حافظ عبداللطیف اشکزی و شاعر پر جمع کی دوغلا سرمدی
او بیطرفت کی ہم پا صل دوستان دی پلاری غلام محمد نومیدی قند بار تد رانی به
ما شور کبش اوسیدی عبداللطیف لکوی بیخوالی بچلم شروع و کرده قرآن شریف ی
حفظ کا اوشده چه طبع لطیف ی در لوده نوی دیر خوابه اشعار و دیل پیش کی طبع
طرافت تد مایده خبر بیا هم ہی قصی اوشکایتو در قلم کا چه اورید و نکی عبرت ضعی کا
و پند و نصیحت دی بیطرفت کی مفید و رموند کا اوسر کله مجلس د اشیا نو بیطرفت
د د سرور دی کاتب المحروف کله کله دی دینی ادا شاعری اودی اوسر و شلویتو
کالودی اوسر دی چه عمری پوچ دی خود کوانی مترکا اومجلیان ی
چه صحبت نشاط بیا عمری چهجا سو کبش اشعار ارتجال لولی اوقصی کا فیه
کاتب المحروف د خدیوه قصه دده پدی قرآن کبش نقل کا چه کتاب لدر طرافت
هم خالی نوی

قصه دسوی از داونش

غروب دینی یار از داونش ادسوی قصه سوه

یوسوی داونش اشاسو

یاری بری کوله یوله بلی یاراند سوه

داونش وویل چه سویی

بی تاجی بادی نشسته داونش چ پابند سوه

قول عمری صحبت کا

شیدی بلیتون نکایر لوله بلی مرگد سوه

سوی و داونش پکور کی

قصه بی شروع کرده بر سهار تو بد نمده سوه

سوی تل سلید داونش و

خیلوی سوه هسی تینگد چه بری پذیرمده سوه

داونش هم عزت دسوی کا

دیار دزیده دیاره بد مقبولد ندلمده سوه

یو دونه سوی یستیا کره

ضیلوانی را خبر کرده دسوی قول سلید سوه

خواران پیر خورده سوه

بچه یی همرا سو

خواران خورده قصه سوه

ای زمایار نیکوئی

خواران خورده قصه سوه

دسوی سری الفت کا

خواران خورده قصه سوه

ژوندون یی پیرو کی

خواران خورده قصه سوه

دوستی کی دیر سپوش

خواران خورده قصه سوه

ساتنی دابروی کا

خواران خورده قصه سوه

داونش دیاری داکر

خواران خورده قصه سوه

ادبش را عینی دسوی کورتد |

داتنگ پد هسی شان و پچی مذخای یوده گونده سوه

راویری خواړه وه

داتولد پیری راوړلد اوبن یوه کوله سوه

اوبن وبری ولای کورتد

سویا نومی خای مذدلودی تولد شرمند سوه

سویا نوبجیت کا

ول ساود اوبن خدی چه دوستی سره توده سوه

چه سوی اشنا د اوبن سی

د اوبن دپاره بنای چه پیدا یوما تده سوه

هر خوک چه یارانی کا

هر چا له مناسبه اشایی او طریقه سوه

چه خوک مناسب کار کا

له چنل تفره سمه د هر چا پند را اوبن دکوه

○ ○ ○

یو غاری ولید پورتد

خوړا خوړنه دقد سوه

یو شنه لبر و اوبند وه

خوړا خوړنه دقد سوه

ختلای سوه پورتد

خوړا خوړنه دقد سوه

باسوی سلامت کا

خوړا خوړنه دقد سوه

باید چه لبر په پوښی

خوړا خوړنه دقد سوه

چه پیل کا پیلانی کا

خوړا خوړنه دقد سوه

عبرت لدی گفتار کا

خوړا خوړنه دقد سوه

و کرد در ستم دوران نیشادر عالمی تبار ز بده از زمان سیدالخان ناصر
 محمد هوتک له الف خان ناصر روایت کا چه سیدالخان دابدال خان زوی او
 باری زی ناصر دی چه پلاری او سیدی چه دیله کنس چه دواز یخو اسپر یوئی
 دی هغه وخت چه سلطان ملخی توخی استقلال و موند اوله غزنی تر حله ک
 ی حکومت کا نو باری زی دابدال خان سره را غل اود پد اتوری حکومت و کا
 ابدالحان د عادل خان توخی سره پد هغه وقت له بیگر بگی سره دقته بار چه د
 صفوی پادشاه محمدا و جلگند و کرل اوندی پرینو چه پر کلات حکومت و کا
 سیدالخان چه دیگالی پلار زوی و پسینا و او شجاعت زده و درو گار سو
 او هغه وقت چه حاجی میرخان علیین مکران پخته مار کنس گرین خان بیگر بگی
 و وازه سیدالخان ناصر د پستو د بکر و سپه سالار و او د نوسلی و علوم
 مروه بلکه فقه تغیر وضاحت حرف و نحو او فارسی کتب چه د میر و میس خان پرتو
 کلکی د صفوی بکر د قندهار د خلعه انتقام تدر اغل فر سیدالخان ناصر
 و حاجی میرخان محمدا د پستو سپه سالار و او خود واره ی د صفوی بکر چه تر حله
 شیر و دروئل پدی لوتو بختو سیدالخان غالب او فاتح و او پد درو و او شجاعت ی

نہرت و کا پھ حاجی میرخان علیین مکان وفات سولہ سید النہان عالیشان
 و شاہ محمود سید سالار سوا پراصفہان ی یرغل و گا دھو یا نو پچنگو نیرلو
 میدان غالب او فاتح سرخوی اصفہان فتح کا او دہنمان ی مقہور دی
 نقل کا پھ سیدالخان ناصر پھ سجدہ وقت پھ پھ جنگو ی گرفتاری بندہ
 اولہ صیصہ بھری فراغ و اشعار ویل او د عشق سندھای کبلی اوس
 پھ پھ ہما تو د امور پھ اصفہان کفن بخت دی د شعر ویلو فرصت ی نند
 او درجی ی تیر پری پھ ہسی جنگو پھ رستم ہم لہنی دار کا د سیدالخان
 لہ اشعار و تخی دغہ بدلہ پھز اند کفن کا ب م پھ د کتاب ددہ لہ ذکر خالی
 نوی او ددی خان عالیشان بذکر مرین وی
 بدلہ د سیدالخان عالی مکان

یار مالہ ہی گرانسو + راتید تر قہول بہا نشو

نورندہ نیم پسترو + بہمان قول راتہ جانان سو

وی زلفی داوب دی کری پرمخ د راضیری کری

سری اشرفی د پد تندی بانڈی پری کری + گری بہاغ کبی لٹو نو کبی نخری کری

پہ اور دوسو م یارہ راتہ اور تانہ ہوتا نشو

مین پر اشنای ماک شنید و رخ بد کرایانی ها
 ششوی دوستمگاه خوشحال زبون بزنجی کا + لندی لری دورخیو دبانو غش کات ها
 پرمباری گوره طوطه دوبرد تیر بنان سو
 مین پر لویو غرو می سرتور پد نیمو شیو می
 ووزی لرو وطن وطن پرین دی پر چو لونی + فریاد و ناری و کاپناورین پد غلبو می
 وصال کی صیّب نسو گوره زرد وک پد ارمان سو
 ناری و هم عالم دشی تر صبحد م
 ناتوان و بلیتون سیم یو گرد نلرم دم + بیتامی نفس فیزی را و زما زرد بند
 نظر پر ما غریب کرده پیر تا خون می تا پچا نسو
 شبنم پر گلو شکاری زما اسکی داری داری
 خواب می تا لغم زما پد مخکی لاری لاری + تمام شهلم تیره پیرا پاری ناری
 سکاره سوه چه محنون سیم لیو توب می او سبیا نسو
 بوستان بھی زیادی رنگین پد او بکوز مادی
 دزد پر بار ملکوت دی چه بلبل پچا شادی + پیمینی زرد و شادی و شادی چلداد
 نسو بلیتون سیم زده سیدال امیر بیا نسو

درمیدخراند پد بیان د بڅو پد شعرون ی ویلی دی

ذکر د عصمت پناه نازو توغنی هسی نقل کا پد نازو د سلطان ملنچ توغنی لورو ه
 چه توغنی پد سلسله جوی بهغد کای تر نزدی و چه تازی نو میبی سلطان ملنچ
 پد بهغد وقت د غزنی تر جلک د اقوامو مشرد او پد استقلال ی حکومت کامعاض
 د ساری ی ندر لود او نازو پد کوچنی والی له میزنود پیتنوا و سپین بیره و علماء و شجره نوست
 د کا او میره مخی اریزده چه ناریندی میرانی او شجاعت او سخاوت تدریران و
 روایت دی له تقدراو یانو چه سلطان ملنچ و سور غره تدر نزدی پجنگ کهن و مر
 اد صاحبی عادل چه د نازو دور و د پلار پانقمام جنگ تدر ولا پ کلا او کوری نازو
 تدر پرینو او سپهه وقت نازو تدره پملا کره او د جنگ لیو کوانانو سره ی
 کوراد کلا له تاراک د د بنمانو و ساتل ماته ضیل پدر حکایت کا چه نازو
 پد میلمیتا او غربیانو مسافرانو چه پالغد معروفه ده او هر وقت چه پد ژمی بهد
 مسافرانو قافلی راغلی د نازو پد کلا ی ایدول پد سو سو و میلمانه بهی روز ل
 اودوی تری دودوی در کوله پنا چه بهد کالی ندر لود لباسی در کا ده
 اود سخاوت نوصم ی له خیر تر کو ساند خپور سونازو پجباله د بنالم خان

هرتک ده په دکره خان و او د هسوتکو بنالم ضیل په بن ورځ پاوشاهی دقندار او
 اصغهان ددوی ده لدی شجره طیبه شجره دی او نازو خور زامن درلود په مشرک
 حاجی میرخان او نور عبد العزیز خان او یحیی خان او عبد القادر خان دی
 سی روایت کا محمد کاتب الحرمه لختیله پلاره په نازو اما عابده حانم نبی ده او خپلو
 زامنو ته یی یون عمر په اوداسه شیدی وگرځی او په علیین مکان حاجی میرخان
 توله سوزوبی ولید په شینج بیتنی رحمه الله علیه ورته وایی دازوی بند تر بیت
 که په لوی سی لوی کارون بد کا او زیارت د بیت الله بجان مشرف کا اوله سل
 بهی پیدا سی پادشاهان په دین بردن کا فو حاجی میرخان په وزیر پدی موری
 پدیانت او عبادت سره لوی کا او د دین فرایضی لیکل پر اوسم کال ورور منوول
 او هر کله بهی ده ته لصفحت کا په زوید د شینج بیتنی لیکه ده سی الله سره لیکل ستا پنچ
 کس دی لوی لمارون نو په لوی شتی دضای عبادت او د خلق خدمت کړه ته
 ضای پیدا کړی دی دی دپاره په لوی کارون تر سره کړی او خلق الله پخندمت
 ستا آرام وکا روایت دی په حاجی میرخان علیین مکان بد بروقت ویل چه
 زما نور ماته دطوبیو کارو دکولو وصیت وکا زه بابد هسی کارون وکړم چه په
 مد الله یحیی خوسم دطالما نوله اللهم دشوره نوی مسجد دشرکه وکړه او دوی

ضای داسعد کار و چه ماته مورسپارلی و او وصیت ی کردی و دافوت و عبادو
 او بنده جان و خدمت و چه ماته سره کا زما پلارسی و ویل چند ناز و انا علاوه پر سخاوت
 او شجاعت او عبادت بسی ارتقید و دچند دضای قتالی فتح پینا جات ی دیر
 اشعار ویل ادیو دیوان ی درلود چه دونه زره بنیو نیکبندی ده او بنده ی بندگانه
 ادا کردی او داسی ویلی و چه ناریندی هم فسی ویلای او دغدر باغی چه دنازه
 (ناده ماله خیلد پلار اردید لی و ده الحق چه بنده رباعی ده

رباعی

سحر گدوه دنگس لیمه لاند مافیل شه دی کبلی گدولی ژاری	خاقلی خاقلی ی لستر گه شجده ده ویل ژوندی دی یوه نو ده خنده
--	--

رحمة الله على الماضين كلهم الى يوم الدين

گر در شهر عشت حلیمه حافظار حلیمه در خان علین مکان خوشحالان
 فتح گدوه چه د عبد القادر خان فتح سکه خور کیده زما پلارسی روایت کا
 چه زه بنو ته و لاریم پهنه وقت داپننه ژوندی ده او دخیل پلار په ژوندی
 روجه علوم و دستل او بیا دشیخ سعدی لاهوری رحمة الله علیه مریده سوه او
 بنیل پلار په عبد القادر خان په لاس ی بیعت وکا چه بنده هم دشیخ دوران

خلیفه

خلیفه و روایت کا چه حلیمه بی بی فاضله او عارفه بنجه ده او په سرا پرده
 دعصمت ناسته ده میره ی نذی کړی او د خالق عبادت کا او د پخل دروړ عبدالقادر
 خان پکور کښی لور و بنجو ته د تزل کا او قرآن عظیم ی هم پیا دی زما پلار وویل
 چه حلیمه بی بی په پښتو بند اشعار هم دایې او پخپل عصر سر ادا قرآن ده
 او موزونان د پښتو ی اشعار خو بنوی د لغت او طریقت کتبی ټول
 لوستلی دی او هسی دایې په مشکلات د شفی شریف او مکتوبات د حضرت
 امام ربانی قدس سره حل کوی د حلیمې په اشعارو کښی مجازی عشق بڼه کار
 بلکه ټول شعرونه د حقیقت پر لار دی او د محبوب حقیقی صفت کا د غن
 یوه بدله دی زما پلار ما ته وویل په پنجره کښی دا خلوم رحمه الله علیها

غزل

پوهیږم په ممتاز که نور جهان شوم ثنا خواند پنجره زنگ در جهان شوم مر بلینه تر محمود غزنوی سلطان شوم د جمال په مندا روی شادمان شوم	د شای بفرغ فریبند هسی شان شوم چه ی کړمه ستا پخپله سر فرار شوم په مجازی دایا ز دلا پی لږ پښه هر چا و ته په گهرم وایه دی دی
--	--

غیر فخری نوزند را بجز شو | | پر خلیل و پیر عدو باندی یکسان شوم

حلیمی دغا ز مکر زیات لحد شو

چه دی بیل بیارده نکاپه گمان شوم

ذکر د عارفه کالمه بی بی نیکنجهتہ داعصمت پناه او عارفه د اهل د شیخ

فالمه داد لور و پقوم محوزی چه پدا شغز کبسی کورنی او پلار نیلکد دمن زیو

مرشدان و هسی و ایسی کاتب الحروف محمد چه زما پلار روایت کا چه شیخ

امام المومنین خلیل غور یا خلیل پچیل کتاب اولیای افغان هسی کبلی دی چه

شیخ المهداد لوی دلی و اولوری نیکنجهتہ چه پتحقیقت هم نیکنجهتہ عارفه بنجه

و علوم دینی و اولو متل او پریاضت او عبادت د خدای عزتیر کا چه

۹۵۱ هجری پد جباله د نکاپه شرعی د شیخ قدم قدس الله سره را غله

چه د خواجه محمد زاهد خلیل متنی زی زوی و او عارف د خدای و چه

۹۵۶ هجری له بطن غوث الزمان قطب دوران شیخ میان قاسم افغان پد بدنی

نس پد اسوا و د شیخ بمعرفت د خدای شریعت و کا چه پد پند او پستو خوا

شهور سو نقل کا چه شیخ امام المومنین هم ددی عرفان اولاد دی اودی

کتاب د اولیای افغان هسی کابلی چه بی بی نیکنجهتہ چه د خدای عارفه او را بعد

د زماڅی ده یو کتاب ی کبلی دی چه نوم ی دی ارشاد الفقرا او په دی کتاب
 ی سی لضمه نده لیشرویلی دی چه فقر او عباد الله ته مفید دی دا کتاب
 په ۹۶۹ هجری تمام سوی دی او زما پلاری نسخه لیدی وه په بنو کبی
 هغه وقت چه دی تلمی و پسر د هغه کهای دغه شعرونه له هغه کتاب ز ما
 دیلار پیاده وه په مادلته حنی نقل کړل چه کتاب می پد کړد عارفه دوران
 رنگین ویا

مثنوی په لضمه کبش

نظاره پر باطن سپین	پزیره بنا دشی ای مومن
پزیره تیگ شده یقین	نظاره زید پا نظر صکره
خودنمای شده خود بین	شکر صبر پر هر حال کره
که خبر شی له سمجین	شبه و روح بد پرده ای
دبی نماز او دبی دین	سمجین کهای د خودنمای
یا الله العالین	له بنو کهای امان را کی

بل لضمه و لهما ایضا

نوری نوری وینا پر پرده	دندای حق ته غایه کبشید
------------------------	------------------------

پا خلاص کی خنی لیبرده	دینا پاته له هر چاده
سرد یار پر رضا کنسیرده	فخوت لری پیا نکی
زړه پند کر دیار بلیزده	حاجان لید خوید تر غورده
اوس لیری خنی ریزده	کل دنیا بد و شنیدنی
که داوینی که د میرده	هول غواری مسجون
دلغا پر لوری پسی زده	دینا ترک به که پوه یی

ولها ايضا "رحمها الله"

پنځمنت ی هو سیزده	پطلبی و در ییزده
و نیکی ته ولا ریزده	لجمله بدو نفرت کرده
بدی مکره و پو پیزده	پد نیکی کنی اخلاص کرده
د باران پدود و ریزده	پر گناه لده اړه سترگو
لگناه را تیریزده	چه یارب العالمین
پزار یو ته ژر ییزده	خدای برحم تیا و کا
له غضب و میریزده	بی پروا و خدا تیه شد
پطلبی و بنوریزده	بر غد فعل چه ی حق دی

ذکر دیر منی و حسب او نسب بی بی زینب اطال الله بقا بها
 بی بی زینب و حاجی میرخان علیین مکان لوروه پیرله کورینوالی ی
 پبحرم کی دعصمت او عفت لوست و کاپیلده بنده چه قرآن کریم ی
 ولوست دالحکام اسلامی اوفقه کتا بوندی بهم ولوستل اودفاری
 مشهور کتب ی ضبط کرل استا دعلوموی ملا نور محمد غلجی دی چه دیر
 عمری مخدراتو تد درصم درس لوستی دی هسی روایت کاپیر بی بی زینب
 دیره بوینیاره او پیهمها تو دامورو عالمه بنجده ده او دپادشا حججه
 شاه حسین پامورو کی تد بیرکا او برکله پرای صاحب مشکلات دامورو حل کا
 او پادشاه دزمان ی پیچرو عمل کا ادفایح ی اوری دادر شهرارد دصد عصفه
 سنبند شردن بهم ولایی او دموز و نانو او شاعرانو قدرکا دو اوین د
 مشترا برکله لولی اومضامین شیرین ی کام شیرین کا عمر لعیادت
 خدای او تلاوت و قرآن شریف تیردی او مخدراتو درصم دپادشا
 تد درس او کبیل او ولوستل و ربیبی نقل کاپیر د شاه محمود بخت مکان
 دمرگ حال قضا بر تد را دسید نو دپادشاه خاندان عالیشان دول غر

اولمحرراتو دهرم ساندی ا د غلبلی کا بی بی زینب چه واقعه دورورد
 وفات واوریدله دیره غنچه سوه اوپه تفاوت دقرآن اولمانخدی
 تسکین وکا دتلی دیه اوپسی ویرندی پویر دخیل ورور مرحوم دویمه
 چه زه ی دلته نقد کوم خدای تعالی دفتول فاندان عایشان دپادشاه
 ظل الله ثروندی دلری اوخوبش

مرثیه د شاه محمود صفت آشیان

بنخ سو چه ورور تیر لدینا سونا قندار وار چه پتر یا سونا
 زپه می پویر کی بقیلا سونا چه شاه محمود لاما جلا سونا

دارونی جهان راته تورتم دینا + زپه دبلیتون پتیخ کرم دینا

هونک غنچن پدی ماتم دینا + دیایچی تاج بو برهم دینا

چه شاه محمود تیر لدینا سونا قندار وار چه پتر یا سونا

خوان و میره دتوری جنگ ونا + ولا پر کام پیام ونگ ونا

دسمن لره بو یونگ ونا + پر میدان شیر ویا یلگ ونا

افسوس چه مرگ دده پچرا سونا قندار وار چه پتر یا سونا

محمود ندیوازی خورشیدی + پیر مراد دتول کله کورثاری
خلوان لاشه پایا دورورثاری + بکر سپاه د پله سپورثاری

پنتون دیتول پوادیل سونا قذمار واره پثریا سونا

اصفهان پاته تاج لشکر عالم + پیر شاه محمود سون پگور عالم
د پنتون کمر سوتاره تور عالم + رلته د پنجن لک پیخور عالم

چه پایا ولا پنتون گدا سونا قذمار واره پثریا سونا

بکر سوخو پنتون ملا دی اریا + پنجا وروغای کاشه محمود علیان
پاته سوخت تاج دتول اصفهان + زرهی راسو پسر کا خوینی د پنجان

وای پنتون اوس بی پایا سونا قذمار واره پثریا سونا

اسمان بیاد شه ستم کاشر گند + دشلاده تا چه د پنتون و پیرند
د پنجن دیار مود پور کاشر گند + پیر شاه محمود د کایقبر کی بند

پر کور مودیر شور و غوغا سونا قذمار واره پثریا سونا

هو کورثاری شاه محمود شه سونا + پنتون ساسی لوی سپاه شه سونا

د اصفهان تر فراخ شه سونا + پایا چه وحشت پایا شه سونا

د پنتون پرتم فنا سونا قذمار واره پثریا سونا

محمود خان دی ولی دلا یی لما + لخت قناج تہ پرتہ سوی جلا
اصفہان ولی پاتہ سونا لتا + سردار پور تہ کرہ پتہ شکری اعدا

دبمن ولایہ بیاشا وضو سونا قندہار ولایہ پشیرا سونا

اورم ناری دغم پتہ کرین فریاد + پشون پیرم دشا محمود سو بر باد
زبون پتہ تل ہو جان من سونا بنا + دساند و بنغ دی چدر او پین ی با

ما تم زده پیر و برنا سونا قندہار ولایہ پشیرا سونا

ورور مقدسات مرلا کی جنت + درد کی تاتہ پسله مرگ راحت

روح دودہ سنا د پلوی ورج دقت + مخ دودہ رونی دغدی پمپور و رحمت

دخالت و صحت تل پشیرا سونا قندہار ولایہ پشیرا سونا

کر دشا عہ برگزیدہ زرغوند زرغوند دلا دین محمد کاکم لورده پد پنجواسی

کبئی اوسید د او پلاری و کا تحصیل دحلہ موا و دفصاحت اسلام می زده کرل

او دفصحا و اشاری و قوتل زرغوند پشیرا د سعید الارخان نوزری و پد نوزریالی

زامن ی هدلود او قوتل علم و ہنر خاندان و مامدہ ہی نقل و کار ما پلار پشیرا زرغونی

دشیخ صالح الدین سعدی رحمۃ اللہ علیہ کتاب دبوستان لوتل پشیرا پشیرا نظم کا او نوم

ی و بوستان دپنتو چه در کتاب ی پرستند بهی قدسی پاینده و ساده
 او متول نکات عارفانه ادبیات حکماندی بد پنتو کمر علاوه پردی زرغونی
 لهذا اشعار او غزلون هم و دیل او پزمره و فصیحای شهرت و کاسی چه موزوناف
 در روزگار بهی اشعار لوتل او دپنتو بد بوستان بی سیر کا او طوند دیند
 او بیخوت بهی لوتل لول بهی و ایی چه زرغوند کی لداره بنجده و خطی نورانی
 و او کاتباف بهی له حسن خط اقسام دخط زده کول زما پلاد بهی و دیل
 چه پرستند بهی ی ما در زرغونی پخط بوستان دپنتو ولید چه خیل اشعار
 پینچ بنده خط بهی کبلی و چه خطری خط ته عاجزی کا او دغد حکایت له بنده
 کتاب زما پلار رحمة الله علیه پیا دو چه زه ی پچرانه کبلی کا بزم
 حکایت له بوستان دپنتو

چه لاشاتو هم خوبه ده
 بایزید چه و رویدار
 بکوشه کبلی تیریدی
 رآچه کبلی ناپام
 پامرو پنا ورو خیر

اوریدی می مقده ده
 دختر پورخ سهار
 له صام راوتلی
 ایری خاوری پیا لبام
 پنج اوسری سو گلیم

دخبل بخ پد پاکید و سو
 چید پا و رکی سم نسکور
 یاد برب شکوه کوم
 له لوبنی شان پر یکه
 خدا یتد نسی کرای کتل
 لوبره پکار نده

بایزید پشکر کنبو سو
 چیده و بیم دبل اور
 له ایر و بد خد بد ویم
 هو پو بانو خان ایر کی
 شوک چیده خاند گری تل
 لوبی تل یغتار نده

تراضع بد سر لوب کا
 تکبر بد تل خور کا

و کرد عفت بهراه رابعه حال ددی شاعره ماته ندی معلوم سوی
 خولب خد چید بکاره ده منجه سی ده چیده اشاعره دقته اوده او پدران
 محمد بابر پادشاهی ثروند کا سی وایی چیده اشعاری دیر و دیوانی
 درلود دغدیوه مبله رباعی ماته صدیق ادر فنی طاهر بخریانی و ویله
 چیده ی دلقه پنجر اند را نقل کوم

رباعی

پادشاه دغم کی سوی ایرون کا		آدمی مٹکی و تدر استون
نومن د بغه دلد بلیتون کا		دوزخ ی روح کا پر مخ د مٹکی

خاتمه کتاب پد بیان د حال د کتابت المحرف

حقیر فقیر محمد بنو آ - مولف ددی کتاب

ای محمد زوی داد و د خان زوی د قادر خان بقوم هوتک چه زمون کبول
 صل شای مرغوه چه زمانیکه قادر خان له بغد شای راغی سیوی تدر اوسته
 و سیدی بسله خدمت پد تاسان د غیب او قسمت راغی و د قندار پخوا کتو
 لیکای د کوکران استونف کوله او پیشدی وزارت پادشاهان دیر مگری
 و سین د ۷۷ کالو پد ۱۰۵۸ هـ بگری و ناسوا او پد بغه بهی چه کوکران
 نزمیری بچ سو د پلار چه داد و خان نزمیری پلار ۲۹ هـ بگری پد غد دوران
 نزمیری پد ۱۰۵۸ هـ د پادشاه د مروت کی و او پخپل عصر پد موزونات
 او فصحا و علما و دنامنه وند و او دیر مگری قندار تللی او دکی نرون او بده

او دیرک او پیژور او نور خایون کی لیدی و همد وقت چرخان علیان مکان
 حاجی میرخان یقیناً بار کهن دگر گین خان سره جنگون کرل نو زما پلار هم پدغه
 جنگو کی مگری و در سره هکله نو له قدیم زما معرفت لدی خاندان دیردی
 او اخصای لرم پزیره پلار ^{۱۳۴۵} هجری بمون پیر دصفوی پادشاه بنوری پرفتنه بار
 راغلی نو د جنت مکان حاجی میرخان لخوا ازما پلار دلاب او پلرازه اوسیتان
 دوا طعنت او نور خایوی پیتانه د حاجی میرخان مددته راوغو بتل اوله سینه
 پیتو سره ی مرک و کمر او دیر پیتانده د نو زده او بارگز او اسحق زوی مگری
 کرل د خان او پر ضرورتی بیرغل و کا او پدغو جنگو زما پلار د حاجی میرخان
 جنت مکان لخوا سپه سالار و پسله وفات د حاجی میرخان سره هم مغفور
 زما پلار ^{۱۳۴۶} هجری وفات سو او پیکو کران د خیل پلار سره بنج سو
 د غده محرم رفته الله طبع مستقیم درلوده او کله بی شرو ن هم ویل چه
 دنده تینما دده دوی رباگی راویم او دار باگی پصفت د تجنیس بی نظر

رباگی

دی او پده فصاحت هم مثل مگری

پد او ربل کی لمبی لوی حال ی بل سی

نچه دچا پزیره کی او دینی بل سی

داو ربل مینه که تل دزیره تیل سی

او دینی کلامی دزیره لاسینی

رباگی

رباعی ولد ارباب رحمه الله تعالی

کدی وینی وینی تل شاشی له زړه وڅخه څوک چه دینی تاله لخوا ویا وړه وڅخه
د وړه له زړه کدی وینی وینی شاشی په کړه و د غم لوی دلی تاله کړه وڅخه

اوس چه دی لږ حال د پلار او نیکه و کیس تر خپل حال هم کا بهم او د خزانسې
لیدونکی پخپروم زما را تلگ دی نا بودی دینا تر یعنی قرل دی واقع سوی و په
۱۳ درجې لږ چه سده ۱۰۸۸ هجری پکو کران کښی اوسن تو د تخیز و رسیدم نزی
پلار دوسی راته شروع کا او تر اتلسم کال همد عمر می ولوستل احکام
د دین او فقه او اصول او تفسیر او د فصاحت علوم که قافیه او عروض او
بیان او معانی او نور چه زما پلار مرحوم وفات سو اوزه په تقاضا د پادشاه ظل الله
د امانت سلطنت شاه حسین را علم د فقه ارباب ته او تر اوسه په نظر کیمیا او
د پادشاه اسلام باب د بیم او هر کله پا حسان او مرخت د دی خانه ان عالم
مرغنه بیم عمری تیر می پلوسلو او کښلو د کتابو له منځته د جهان بله بهر لوستلو
او د زړه می هم خوښی لکا بیلیدي اشتغالو په بله څه پدی اوقاتو د عمر بهی تیر کړ
هر څو کتابون می و کښل چه یو له دغو څخه دغه خزانه ده او نور دادی یو کتاب

کتبندی پد بیان و علوم و فصاحت چه خلاصه الفصاحت بالمدسی او بد
 کتاب حی قتل علوم و فصاحت پد پستو و خیلو پستو طابا نزد پاره ندر سه کربل
 بل کتابی کتبندی پد بیان و طبابت او علاج چه خلاصه الطبکی نوزم دی پد
 ۱۳۹۴ اله بجزی پدی دغه کتاب دپاد شاه عالم پنا مد ظله مخ تده پیشی کا
 سل طلاوی ی ماته صلواتا ادر کله داسی مراحم دپار شان ددی فقیر غریب بحق
 دیردی او ارکان د دولت ابد مدت هم پردی فقیر درمحت نظر کا خاص بیا
 دها در خان عالیجان پهرن درج یقظه بار دغربا و پر سر تل درمحت دی خالق
 دی عمر ویر کا مالک دیو دیوان د اشعار هم سده پدی ددی وقت کی مرشد او مدون
 سوی دی او غزنونه او قضا یه ادر بابی لری کله چه طبع قاصر میل دشعر او دنیا
 کا شعرون کا بن هم ادموزنان در روز محاری خوشی کله چه دختان ستاینده
 سبده او پوکن لری کار عار کار کا نو پنجر اند کی می خیل احوال و کینس چه
 دی کتاب ویرنگی مانه دعا و کا اهر وقت می پد دعا یا د کا خیل دیه غزل
 هم الدت دمنوی بطور کا بن هم چه پر صفحه در روز محار یا دگار وی نوز
 د اشعار می پدیوان کینی یویمان دی شایقان د علم او شعری دیووان لولی

غزل د کاتب الحروف غفر الله ذنبه

ساقی پاخه د سرو ملودک یو جام را	تاغم نا آراسم بیم آراسم را
بیلد مېو د بهار ننداری شکرم	پیرلی سود غوښی بند پیغام را
د نیا پاڼه ده بنادی مویو گری ده	یو گری می غوښی کدی گری انعام را
د بلیتون پتار یو کی می دوشین سو	رنا لمر د جام د میو نطلام را
ناکامیو د نیای کام را تر یخ کا	چری خوبه کا کام تر ضد دانا کام را
نه فشا طشته مستی نه نرنده	اچده سم نه بهخداو بد علی الله ام را

پاوه بوی سوره زمره لې لېر شته را تو د که

محمد ته آور د ک یو سې جام را

تمت القاب بعون الملک الوکال بهم اغفر وارحم لک تب و قار د من د حق علینا
والصلوة والسلام علی رسول الله وعلی آله واصحابه اجمعین کتاب تمام
پوړی د جمعی ۲۴ د شوال المکرم ۱۱۴۲ هجری بقند بار بن ارموت

محمد سو تک بهم فارغ البال مو الحمد لله محمد ز کثیر

تاریخ دهم ماه ربیع الاول سنه کی هزار و دوه صد و شت و پنج هجری که شته بود

از مجریه رسول خدا صلی الله علیه و سلم بدستخط حفیظ بن عقیل بن ابی ریحان
نوحه فروتی برای عابجهان رفعت باریجا و مردار عالی تبار مردار
مهر دل خات قلمی درایه هر که خواند دعا طلع دارم
ز الله من بده کند گورم این کتاب را اقراناس محمد عباس
قوم نامی در شهر کوهستان بلوچستان خاص برای عابجهان تجارت نشن
حاجی عمر اکبر قوم هوتکی قلمی کرده ۳۰۳ هجری با تبحر تمام قلمی شد

کتابخانه کتبات

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library